

סוכפס

י"ד בחשוון, תשמ"ח 6.11.1987

הכוח הרב לאומי בסיני.
הצצה ישוראלית.
מובטלים בבית הכראה

שאגאל בחול'י

דניאל פאר. רואה ואינו נראה ■ יורם רובין על עקיבא לוינסקי ■
ההגדה לבית מסקין ■ יהונתן גפן. מול הבורסה ■ אמנון אברמוביץ.
מלך הגזענים ■ דודו פישר. שטח פרטי ■ בדיחות '87 ■ דת הזהב ■

עוד יום רגיל עם בטחון בלתי רגיל

חוזי, מנהלת עסקים, אשה פעלתנית ועסקה. היא
איתה יכולה להרשות לעצמה שלא להיראות
במיטבה. בבוקר - בעבודה, אחר הצהריים - כשריא
מבלה עם בתה, ובערב - כשריא יוצאת לבלות.
טמפד - היא הכתרון שלה. בזכותה - היא תמיד
מוגנת ונעימה. בטמפד שכבה מיחדת, ספיגנית,
המרכיזה את הנחלים ומשאירה את השכבה
העליונה יבשה ונעימה.
טמפד מבית טמפדס - פתרון פשוט, בריא וגבוה
למי המחורך.
בארוך שלה יש תחבושת קטנה ומקפלת באריזה
אישית, מוכנה לשימוש.
התחבושת מותאמת לצורת הגוף וצבעות הטיב
לחזותנים בעזרת פסי הדבקה מיוחדים.
לבושיתן טמפד ב' גדלים: רגלי וסופר.

התחבושת ההיגיינית
היחידה בעולם עם ספיגנית

בטחון בלתי רגיל

מינור עם הסכם יזע עם חברת טמפדס בקיבוץ עמיר.
משועבד ע"י אינוסט אימפדס גרמני.

סוכפס

האזנה מלאה

גוגה-סנאור

כל נעלי החורף תחת מטריה אחת

ביקור אחד במגה סנור - וכל המשפחה נעולה לחורף.

במגה סנור מחכות לכם עכשיו נעלי חורף יפהפיות לילדים, נעלי גברים ונשים. מעלי בית ועד מוקסינים, נעלי עור, קוקרס, מגה צ'ט ליונינג ועוד. הכל תחת גג אחד ועם שרות לבבי ואדיב. עכשיו, כשהגשם כבר דופק בחלון - קחו את המטריה והנשפחה למגה סנור. להתראות!

דגם 7330
נעלי בית לנשים, מידות 35-40
במקום 24.90 ש"ח רק 23.90 ש"ח

דגם 9051
נעלי סטורט אדומות, גבוהות, דמוי עור
36-41 מידות
במקום 49.80 ש"ח רק 26.90 ש"ח

דגם 1903
מקסימים חורפיים עם שרוכים, מידות 35-41
במקום 69.90 ש"ח רק 59.90 ש"ח

דגם 2864
MEGA jet
מידות 36-41
במקום 59.00 ש"ח רק 49.00 ש"ח

דגם 2143
קיקרס - הנחיש האחרונה
מידות 36-41
במקום 59.00 ש"ח רק 39.00 ש"ח

דגם 2139
נעלי עור קלאסיות לגברים, מידות 39-42
במקום 86.00 ש"ח רק 79.00 ש"ח

דגם 2813
נעלי בית ישראליות, משוככות, מידות 35-38
במקום 28.70 ש"ח רק 19.50 ש"ח

דגם 803-804
MEGA jet
כחול, חבלת, אפור, חרד, מידות 36-41
במקום 69.00 ש"ח רק 59.00 ש"ח

ראשלי"י: ליטונסקי, אורד הוצעיה גבול חולון. שעות פתיחה: ימים א-ה 9.00-21.00, יום ר' 9.00-14.00, מוצ"ש מצאת השבת עד 22.00 חגיגות: צומת ורלס, מנחם חסין. שעות פתיחה: ימים א-ה 9.00-20.00, יום ר' 9.00-14.00, מוצ"ש מצאת השבת עד 22.00 * דרך העצמאות 13, שעות פתיחה: א-ה 9.00-17.00, יום ר' 9.00-13.00, מוצ"ש מצאת השבת עד 22.00. דרך ירמיהו 25, דוממה. שעות פתיחה: ימים א-ה 9.00-17.00, יום ר' 9.00-13.00, מוצ"ש מצאת השבת עד 22.00. דרך חסידי 2, קריית ארית, שעות פתיחה: א-ה 9.00-17.00, יום ר' 9.00-13.00, מוצ"ש מצאת השבת עד 22.00. דרך אילת: יום א-ה 9.00-13.00, יום ר' 9.00-13.00, מוצ"ש מצאת השבת עד 22.00. דרך מוצ"ש מצאת השבת עד 22.00.

המחירים כוללים מע"מ. המבצע לשבועיים או עד גמר תמלוי. מפעלי כור קבוצת מוצרי צריכה.

הוא לא חסר

דניאל מאיר "בחקוקת חזו
החבר, לצערי, שלעם ישראל
אנחנו לא חסרים".

ואולי באמת "בצלוחייה הוא
נראה אחרת לגמרי", כמו
שאוהרים לו אנשים שהוא כוגש
ברחוב בימים בהם הוא מבקד
קבוע בסלון שלהם. ואולי באמת
כשלא דואים אחר בצלוחייה -
אתה נאילז לא קיים. דניאל
כאר, כוכב חקשורת בימים בהם
כיבו את העניים ולא נחתים
לכוכבים לנצח.

רואה ואינו נראה

גאת סימה קדמון

כשדניאל פאר עובר ברחוב הוא אינו צריך
להדמות. המיד נשלחות אליו. קריאות
ידידותיות כמו "אחלן חיים יבין" או "הנה ון
בגד" והם מבטים מלומדים וציתקיים וצין
מבדחים. הוא מסתר, קרא לו כבר בכל השטח
האמשי. "לצער", הוא מוסיף, "את השם שלי לא
זוכרים. לא סורחים. אצלנו לציין את שם מגיש
הדושים כבר שנים בדרך לארץ". חומרי יהיה גם מי
שיראק לזראח מופת נוכח העברה ש"בוזים" הוא
שוח. שכן הוא יחזר נכון. ושיבכלל, במלוחייה הוא
נראה אחרת לגמרי. דניאל פאר מבין את זה. "אני רי
אצל בסלון, הוא אומר. "הוא מנגב ממני את האבק
לחדות. המיד נשלחות אליו. קריאות
ידידותיות כמו "אחלן חיים יבין" או "הנה ון
בגד" והם מבטים מלומדים וציתקיים וצין
מבדחים. הוא מסתר, קרא לו כבר בכל השטח
האמשי. "לצער", הוא מוסיף, "את השם שלי לא
זוכרים. לא סורחים. אצלנו לציין את שם מגיש
הדושים כבר שנים בדרך לארץ". חומרי יהיה גם מי
שיראק לזראח מופת נוכח העברה ש"בוזים" הוא
שוח. שכן הוא יחזר נכון. ושיבכלל, במלוחייה הוא
נראה אחרת לגמרי. דניאל פאר מבין את זה. "אני רי
אצל בסלון, הוא אומר. "הוא מנגב ממני את האבק

צילום: יצחק אלהרד (ימין שמ)

מורה לאנגליה בתיכון, משתכרת כ-1100 שקל
לחודש. משכורת הנסל והמבצעת שלו היא 1300 שקל.
לפעמים, עם 50 שעות נוספות לחודש, הוא יכול
להגיע גם ל-1500. יחד מה לא מאפשרים הוא עובד
ארבעה ימים בשבוע. יום עבוד מורכב 12 שעות
עבודה, לפעמים יותר. זה כולל שבתות חגים. כל יום
נטי מחדש במשכורת.
יש חלוצות. "חלוצות מודעות, כש הבחית
מקסים ואיזורים, פרטמים ברדי, קיינות למיני
הטכרה". הוא אינו מוכן לפרט כמה הוא מרוויח
מהחלוצות. "לא מסעמי מדיבנות. הכל מוסלם, ער
(הסער בעמוד הבא)

עכשיו שמה שאנחנו בעצם רוצים זה כמה מדרות
מיובאות, ושמיני מרטי וזיראן והמשפחה מתלכדת
לפחות באותה מידה של החלכות. "אם זה מה
שמסעק את האנשים" אומר פאר, "הרי שוה תעודת
עניית לחברה כולה".
אבל התגלית הוה, עושה רושם, קשה לו מאוד.
בשבוע שעבר מלא 25 שנה לעבודתו ברישות השירות.
היום, בן 45, הוא מרגיש כמי שגיל שם. שם הוא גם
קווח לחוקק. אבל בכבוד. ולכבוד הזה, לדבריו, צריך
לחיות גם אישות בימי במשכורת.
יש לו ארבעה ילדים הגדול מנגנים בשבוע הבא
הקטנים הם תאומים בני חמש וחצי. אשתו, עליזה,

היה מלוחייה. גם היא הייתה ידועה.
הוא, אני שחאלה, נכונה ותאוריה שמה שאינו
פועל במלוחייה בעצם אינו קיים. פאר אינו יודע.
הוא רק יודע שלו עצמו קשה בלי חמיה בורשות. כן,
הוא מנסה מתגובה של הציבור. מהאוישות.
"המלוחייה היא בכל זאת חרב שמכיבו מתלכדת
כעבד השפחה מה שהסר את העולם. ברובי מרשל
מקלח. למר. ללובלי. החבר, לצערי, שלעם ישראל
אנחנו לא חסרים".
ואולי עם ישראל פשוט עייף מעימותים בין חבוי
ממל. מפליטיקה אולי. המלוחייה נהפכה למשורר
הנעים מאור להשחרר ממנו קצת אולי. מתברר.

מדינת ישראל

"לעצור את הדשם שלי לא זכרים. לא טורחים אצלו לציין את שם מניש החדשות כפי שנושעים בחוף-לארץ".

(המשך מהעמוד הקודם)

הגרש האחרון. אין זה מקובל, לדבריו, בין חברי העתונאים, למרש את החלטותיהם שלהם. נהלים. "ממה שמישהו ישמע, למשל, כמה אני לוקח בעד הנחית מופע ממוינס, ויציע את עצמו במחיר נמוך יותר".

סענות, הריצה המיגעית הזו אחרי החלטות היא הברוכה. ולא כל הלטרה שמוצעת לו הוא מוכן לקבל. למשל הנחיה של תחזיתות יופי, או של מיליוני בינגו, אלה, לדעתו, אינם רבדים נאים לאיש שבתרבות. "כשאני מספר בחוף-לארץ כמה אחוז צפייה יש, למשל, למכש' או לתוכנית 'כלבוטק' שהנשתי, אנשים מושכנעים שאני מיליונר. הם המומים כשאני אומר להם כמה אני מרוויח. אני לא מצפה לקבל מסכרות אמריקאיות. אני משוט רוצה להגיע למצב שבו נתקיים בכבוד מעיסוק שראה מוכר. לציבור נראה שזה תפקיד של יוקרה רבה. או שחורה אינשהי קולציה בין וזיקה ל'יוקר' שלא אאלץ לעלות חלטות על חשבון ומני הערש, אלא אנצל אותו כדי לראות תערוכה, לקרוא ספרים, רבדים שיעשירו אותי לצורך עבודתי".

עכשיו, בזמן השביתה, יש לו הרבה זמן לחלטות. בעצם גם כלל דבר אחר. הוא עזר לזרז הניתן בהקמת תוכן תחקירי ליר הבניין שעל גבול שתי שכונות ירושלמיות, טלביה ורחובות, וירה צבעה בכית משותף. הוא רואה עכשיו לראשונה כל מיני

"ליצור נראה שזה תפקיד של יוקרה רבה. אז שחורה אינשהי קולציה בין היקרה ל'יוקר'".

תוכנית של הטלוויזיה הליברלית. קרא את "מלכ" וספר מאד אקסואלי מהחנות "אמא של חיל". את המינוי שהיה להם בוראו, לא וירשו. "מסיבות חקירות" הוא אומר ונחש. דניאל פאר גרל בוליאני. אחרי השירות הצבאי עלה לירושלים, וחזר כדי עבודה ברדיו עשה תוא ראשון בספרות עברית ואנגלית. מכיוון שלא הצליח להכריע בין העבודה ברדיו לבין מקצוע הוראה, למר

גם בבית הספר ליועץ של האוניברסיטה. ב-1968, כשהוקמה הטלוויזיה, עזב עובד הרדיו ועזרת קבלה. רובם נמצאו מתאימים לטלוויזיה שיר רן, רון לונגון, אריה אורנר ואחרים עברו לטלוויזיה. על "עיסוקי" של דניאל פאר שהיה אז ראש מדור קריינים, השיל הרדיו, שהחזיתו והגלגלה, וטו.

רק בשנת 71 עבר פאר לטלוויזיה, ומאז הוא משמש כאיש מחלקת החדשות, עורך וכתב מיוחד. את הישיבה מול המצלמות לא היה מוכן להחליף בשום צורה אחרת של עבודה עיתונאית. הוא יכול היה, לדבריו, בקלות רבה גם לכתוב לצורך עבודתו בטלוויזיה הוא כותב הרבה. חיו לו גם הצעות. אבל הוא אהב את הטלוויזיה. הוא רואה בה את עתידה. אם יהיה ערוץ אחד שיציע תנאים משופרים, יקל לעשות טלוויזיה במקום אחר. הוא רק היה רוצה שהטלוויזיה תהיה תורה אחרת.

שכל הראשון הוא מציע שאולי ההנהלה תעצב אותו פעם. סתם תעשה איזה ביקור, תשאל מה נשמע, אולי אשילו תכנן מה כאב ברשות השירות הוא עובד, כאמור, 25 שנה, והוא לא זוכר אפילו פעם אחת במשך השנים אלה שמישהו חברי הדור הנחלת דברי איתו. בעצם כל פעם שאני עומד עובד במסדרון ושואל אותו מה שלומך, לא, הוא לא מבקש שכל המילאית תתגמל עלי. "אבל אנחנו לא כל כך רחוקים עובדים שלא ניתן לבוא לבקר אותנו, לעשות סיבוב, לראות מה אנחנו עושים. אני זוכר מישהו בשם פאנו בועד ההנהלה. אחת לו עלינו ביקורת נוקבת. אני לא זוכר שראיתי אותו פעם אחת בחיים שלי".

"מי מכריח אותם להקשיב לרדיו?"

שבתות או לא שבתות, בשבוע וחצי בבוקר ודעון לב-ארי, מנהל הרדיו, כבר נישב במשרד. כהרגלו, הוא לא מדבר עם התחנות. אני שואל אותו אל מי בדאי לי להנחות את השאלה "מה עושה הניתוח מן החדשות לאנשי הרדיו?". הוא חושב רגע ומגיב את שלום קוטל, את מספר העלפון הוא מספק מן החדרון, ורואה גם יורד אופר קוטל נמצא ברוב כולם בקשר.

קוטל, בקצב הכתבה "בימים שאין בדם ידעון לב-ארי, מנהל הרדיו, כבר נישב במשרד. כהרגלו, הוא לא מדבר עם התחנות. אני שואל אותו אל מי בדאי לי להנחות את השאלה "מה עושה הניתוח מן החדשות לאנשי הרדיו?". הוא חושב רגע ומגיב את שלום קוטל, את מספר העלפון הוא מספק מן החדרון, ורואה גם יורד אופר קוטל נמצא ברוב כולם בקשר.

שלום קוטל: "האדם כולם חלו מהחדשות כל שעה וד"ר מורד".

בסך הכל התחושה היא כמו אחר: שחולמית מקור ישר, עד שלא חושבו אותו, לא התנת כמה חומרים המתחבר של עיצוב. אותן, התגובות שחלק בן קוטל, בהחלית השביתה, הצביעו על הקלה.

קוטל, "בהתחלה באמת אמר לי 'יופי, תשבת', אבל עם הזמן זה התחיל להשתנות. אמרתי להרדיו בבית אבות של האחים בנסות, והם התנתו בדמעות שחלפו. אני מניח שרצונו שחזור לשדר הוא מוקצית של התעלולות מאחורות. יש לבנדר. מתאדם. אבל מכל מכוון שחזרתי כל שעה או מטרד. אבל מכל מכוון אותם להקשיב כל שעה או מטרד. אבל מכל מכוון לרדיו ו אשמתי, לא אשמתי".

יחיד למיד

נתק עצום, הוא אומר. פעם היתה את התוכנית "סיבה למסיבה". היו לו לבטים אותו מתוכנת בריון זריכה להיות לתוכנית יומיים אחריו. כל במסורת. הנכבד, אורי מודת, עבר חזק לה "אני ארבי איתו בתרמנות מה צריך לעשות". בזה המסיבה שיתנה, אולי הייתה שדיתה להם אי-פעם. "אני ראי לא איה עובר וזטר. יש לי איה מקום במחלקה. מעולם לא שמעתי אצלו את הדברים שאמר ברדיו. ברדיו, שדלתו פתוחה לכל עובד. אני מציע שאולי גם בטלוויזיה יישמו את זה".

פאר עובר עכשיו על תוכנית חדשה. יומה ברכה, לדבריו, של המפיק ג'קי גורן, ששיתף אותו במנהלה. מסיבות של חוסר תקציב התרצו גורן חודשים רבים כדי להשיג מימון מבחוץ. לאחר מכן עמלו למצוא לתוכנית מקום בלוח השידורים. כשרו לשנת כלבטים שהיו להם את חיים יבין, מנהל הטלוויזיה, נבקעה להם לאחר התנגוים פנישה. שלוש רשות ברדיו על השעון, שבסופו התבקשו לצאת. "היתי מצבה ממנהל המדיום ליוון פנישות עם עובדים, והמנהלים שמעליי שקיבשו פנישות ויבאו לראות מקרים את העבודה, את התנאים שלט. אז היה לי יותר קל להאמין שהם יודעים על מה הם מדברים

חלטות? יש, אבל לא חכמות בעיני, יוא משנה מסיבות. הכל משולם, עד הגרש האחרון.

היום התחושה היא שהם נגרי. חיים יבין כנס את כל מניש "מכש' פעם אחת בלבד, כדי לנחש בכו שאנחנו לא רצינים. אז הוא שאל מה מעיק עלינו. היו לנו סענות. זה היה לפני הרבה חודשים. מאז לא קרה שום דבר".

אירון צוקרמן היה, לדעת פאר, מנהל הטלוויזיה הטוב ביותר. "היה אז לעובדים יד חופשית ליצור דברים והנה מנפי התקפות מנבה המהצרים. והיו לו לטלוויזיה הישנים גדולים שאנחנו גאים בזה ע' היום כמו 'צוקר' ראש' והפקת האנימוציות, והא פשוט ידע לנהל".

למטי לרדיו שהגיע לטלוויזיה מאחר יומי יש לסאר שבחים בכל מה שנוגע לתוכנית 'כלבוטק'. "זה היה נעו והבם בהחלטותיו, ונתן לנו אז ריזק לעשות פרויקטים שהיו לפעמים בניגוד לדעתו של העורך המשפטי של הטלוויזיה. אבל לעצמי 'מכש' זה עימותים איתו שסכרנו שום על רקע העקרונות והמפלגות העמקה שלו".

ומפיע לו מאד שלתפקיד הניהול בטלוויזיה מונו שליחים של הערבות הפוליטית. לדעתו השיקולים היו זריכים להיות סבוכים יותר, להחליט, ללא שום ויכח משלטי. "אבל זו אוטומטיה שלא התממש בקרציה שלנו. כי אנחנו חלק מהשיטה הקיימת של מוסדות ציבור רבים שיש בהם מינויים פוליטיים". אישת הוא לא מרגיש את הפוליטיזציה. לא זוכר שאי פעם התקשר אליו מנהל ואמר לו לעשות כך או אחרת. "אבל אני מכיר עורכי תוכניות שחשבו שהערבות מנהלים בכירים לא היתה תמיד ברירה נקייה".

נכון שהשביתה התוכנית היא על תנאי עבודה אבל פאר מקוה שהה חבריו יבאו ממנה עם עד כמה רבדים נחלים. כן, למשל, כמה שולחן, אולי אפילו קולב לחלית והליפה שחא מביא עימו כשהוא פוש את החדשות. בינתים אין לו חדר יש לו תא קטן של 30 על 30 לניחית. "זו חלקית האלוהים הקטנה של יוקרת שידור אני מוצא איה מספר על הקי כל תנולות את המעיל. ואני לא הייתי. יש אנשים שמתחלקים בשולחן, וזה כבר נחשב לתנאים משופרים".

פאר מככים שצריך לתוויל, וששיתוים הם חלק מהייעול. "אבל לא מדובר בפאנטיס השנייה. יכול להיות שאנשים שתרומתם קטנה יושכחו (המשך בעמוד 14)

עקיבא לוינסקי, 60 שנים, עיתונאי וסופר. נולד: תל אביב. נשוא: אסתר (צילום: עקיבא לוינסקי)

"אני לא כולל שיקא. לא קורצ'אק מן החומר הזה. מעולם לא נישקתי ולא אנשק חינוקות כדי להבחר".

אור עקיבא

עקיבא לוינסקי, כמעט בן סך, גובר נעים הליכות, מתעקש להיות י"ד הסוכנות. בעלי-המאה מאדרי"ב פסלו אותו. רוצים לחפיד מנהיג צעיר וגורף לשיחור המוסר הממואב, לא זקן חסר-כריזמה וחזון שגאומי מצילים חרדה. הוא דוחה אותם בתנועת י"ד חולדות: "אני שחושב שבדאש הסוכנות צריך לעמוד אוראמור עם הוכחה נאה בטלוויזיה" - שציע את התפקיד לליב אולמן או לג'ין פונדה.

מאת יורם דותן

שליינסקי ירד מהעץ' דוממים על העופר החדש - מוכה גור, לוינסקי מנסה להחלם. אומר שלא קרא עטון הבוקר, ובכלל איננו קרא עתהים גם כשהוא יוצר בהם בחירות. מבקש לעבור לטשא אחר. מעריך להציג את הכינוסיה שלו כיאים מעשה. חבר קיבוץ מעיד צבי לירי וכו' (עקב) פאנו ואוסו לפני יותר מהחברים שנה. אבל רוב השנים לא ישב בקיבוץ. היה מדיין נוער במלחמת העולם השניה ואחרי כך שליח הסוכנות באיסטנבול ובאדריפ.

בשנות ה-50 היה מראשי איחוד הקצוות והקצוות. וכשני העמודים הבאים - מנכ"ל בבנק הפועלים. מן הבנק הגיע למעצת ההנהלים של הקרדיטקית. לקרן המילנות של תל-אביב לאוניברסיטה. לטכניון. לבנק ו'דוראל' לשלנוע - זה רק קצה רשימת תפקידיו הציבוריים. במעיד צבי היה חבר במוכריות ובמערות העברים. ע' ש"ד"המור' על איש העמסו בשליחות לסוכות העם הארץ, ופכריו אותו בכל עבודה במשק. גם מתורגומים שמירה או הגשה בחדר האוכל. כשהוא נאלץ להישאר בירושלים הוא מתגורר במלון "המלך דוד". בכל ערב פנוי הוא מעדיף לנסוע למעיד צבי. מקפיד לבלות עם לפחות בסטי"ב עם נראה במסע.

השיחה איתו נקטעת ומשכמת לסירוגין בין פנישה לפנישה. הוא מכסה את האיש השקול קר-המוג שהאיוצעים קוממים על ידו או מעליו. רק בוטות הקפה היקיות והמאמרה המתמלאת מנדרים מתיחות פזנטים של ימים קשים. לוינסקי ערין מאנשן שחשפה סיפור מבינו - תולדות בקור ימים קטרים. אבל הוא נוהג שלא להתחייב שחזור מונח כבים. אני שאל מדוע איננו דורס מסייען פרס העדות תמיכה ודרישטמטית שלמפלגת הצמדה אין מועמד אחר וולחון לוינסקי "איננו רוצה ששכנו יצטרך דוח ולמחרת יאלץ לחזור בו. רק אני אולי אם אסיר את מעמדותי והיום איננו מוצא שום סיבה שצעה את".

הוא נחשט שאי יתולק מן הוירדן יתה והדריכות בטוכנות. אדם חרס מתיץ לקטרת לא יחלל, לדבריו, מפני אלא רק יורס לקטאון מתמסר. אחר כך חסין משמן דרישטמט, החדרת מן הגימה המוסמנית של ריבונה "איננו רואה לעצמי יכולת לומר - אדם המבטל למרש בקסס, ולהשאיר מאחור ארמה חריכה. אבל לא אמן לדרוס את הסוכנות בגלל שניקצקאורן חלש".

(המשך בעמוד הבא)

סערה לאחר תחלה למחרת הב"ט בנובמבר. כשהתנו בתוך העגולה של המסירות האומיים בירושלים את החלטת הא"ם על הקמת המדינה, חשבו עם שהמבנות היחידות - "המשלמה של המדינה בדרך" - מסיימת את ירייה ארבעים שנה אחר, היא גם רפואי. ערין היה נחשמת וגם בועמת. לה למצוא מישהו כמערבת הפוליטית שמוכן לתמוך בהמתחחסר של המוסר עבר זמנו, לא לפתח לצמצם אותה למימרים צנועים של כוונת פורמלית לאיטקי תוספת מידת הגולה.

היש אשר על הבסמים, עקיבא לוינסקי, צנח אל הסוכנות לפני כשמונה שנים. עכשיו רוצה להחזיקם. לוינסקי משוכנע, חרף גילו המבוגר וכעשר שנים במפס, שהוא ולא אחר איש המעשה עתיד הנסיון אשר נועד לשקט ולהעלותו על יד תועב. אין הוא מתכוונש לגיל. "אני בן 69", הוא מרגיש, "בשנה הבאה תזמן יום תלחיה העם". אבל זה רק פרט כרונולוגי.

אלא שראש המבנות באמריקה (מחצית בעלי-הדעה והדוחו במבנות) מכינים ס תנאים לוינסקי מדויק, אחר, חסר סמכות והשראה. אולי יכול להמשיך לחפיק כגור מקצועי. אך כשום פנים לא כמנהיג התנועה הציונית והעם הישראלי. מסק פ'ש, דנאל ופמברג האחרים הבהירו כבר לפני שנה למען פרס ולחבריו של לוינסקי מבכר מפלגת העבודה (שכבר בו פה אור) שהאיש הזה איננו המועמד שלהם. לא התמלך לאיחוד ודלצין, והם יעשו הכל כדי לטרפד את בחירתו.

במקום שילב הפעיל את זכות הדוחו השמורה להם ופסלו את מועמדותו. הם מבטיחים להפעיל אותה שוב אפילו אם יצליחו לארגן רוב לבחירות של לוינסקי בקצות העיר. יחזקבג בעד בחורש. "אין כאן מפלגת-בס אשית או ממלחתי", שמים בקל-המאה. "בשעת מעצנו את בחירתם של יום. איחוד או ארץ שרן להבטח האוכות ממיימקים ענייניים של טובת המס: שאנו רוצים להיות שותפים מלאים".

אני שאל את לוינסקי בלשכות המדורות בירושלים. באותו בוקר, מבשר "עירי" בעמוד הראשון שבמפלגת העבודה מתחילים להתייחסים, מקטנם יחזקבג הוא ערין והעליונות ועוד הבניה "מקור".

מבכמות

מלך מלך

לוינסקי ופרס: "אינני רוצה ששמעון יצאור חייו ולמחרת ייאלץ לחזור בו"

(המשך מהעמוד הקודם)
עקיבא לוינסקי הוא נוכר נעים-הליכות. גוור לפי מילותיו של כלכלן מחושב רחוק מאוד מדימוי המנהיג הטהור. מבקיריו מהמדינה האישית חסר חזון, נאמניו מפלילים תרומה. הוא דוחה אותם בתנועתיו מולולות: "מי שתושב שכראש הסכנות צריך לעמוד אוראטור עם הזמנה נאה בטלפון - שיציע את החפיק לליב אולמן או לג'יין מונרה. לי קשה לראות את שתיון מתמודדות עם עסקני המפלגות וקטן הקצב של יותר מ-400 מיליון דולר".
שיחה עם לוינסקי - נעימה אך איננה מרתקת. כשנחת בסוכנות ומוקצו לאתר המהפך הפוליטי של 77, מצא אותה שקועה במשבר כספי קשה, ואני הצלחתי להוציא את המוסר הזה ממנו של שסיכת רגל, בקדשה. משנתו הרעיונית איננה סדורה. על סגנון דיבורו הלכני והמחוסס הוא מנסה לחפות במליצות מן הלכסיקון הסוכנותי. מי שמתחשש אצלו "אישיות תקשורתית", ימצא את היטובה הנמוך. יועצים ליחסי-צבור כמו משה תאומים (המסייע גם לשמיעון פרס) מנסים עכשיו לעצב לו רימוי של חכם שרעיו שקולה שממגול לחולל בשקט וכשכל את ההפיכה המהפכנית בסוכנות, עד כדי כך שהם נורדים גוריה שווה בין לוינסקי ליצחק שמיר שבה הוא איננו מנהיג סופי ובכל זאת משכיל להמונדר ולצמח עם והתפקיד. במגרעת אישית אחת מוכן לוינסקי להודות: הוא איננו פוליטיקאי. "לא קודרתי מן החומר הזה. מעולם לא נישקתי ולא אנשקתי ונקות בני לבנה. לא חסר לי רבר במגבל בנק המעלים וגם הקיבוץ של רק הפסיד משכרות ונחשת של מגדלי בקיט".

באמירה זו מוקדם, אולי, מדי ההפתעה כאשר החלט לחסום את קידומו ללשכת יו"ר הנהלת הסוכנות, והוא בחספס כמעט כלתי מוכן. שכן הרבה מוליטקה היתה מאחורי ההחלטה, ולוינסקי, לא מוליטקה במגרעת, לא בדיק מעכל - לפחות כלפי חוץ - מדוע התקוממו נגדו התורמים האמריקנים בחברת-האמנים של הסוכנות כמעט פה אחד. האם היה כאן מעשה נקמנות של היסטוריה חיצונית גלילי הפסיכר שיתוף פעולה עם אריה רולצין?
"אתה אמרת" הוא משיב בקיצור ומרל לענין אחר.
לוינסקי היה מיתען מהנבעתם של אלי-יהוון האמריקנים, בעיקר מעוצמתו. הוא לא שיער שכן יעלולו לו האנשים צימח עכשיו שמונה שנים בארצות-הברית. הוא ידע שגורלד הוברגר גוסס לו טינה אישית על שסרב לחמוך בו בקרבה.

"אינני רוצה לעצמי, ילדתי למור - אחר המבול, לכרש בשקט, ולהשאיר מאחורי אדמה חרוכה. אבל לא אתן לרוע את הסוכנות בגלל קוויקסמורה חולפת".

נוספת כראש חברת-האמנים, אך הוא לא העלה על רעיו שהשפכרני יסחוף אחריו את כל המחצית האמריקנית של חברת-האמנים, שבעתה לא יוכל להכיר במקום רולצין. מרובי לוינסקי אומרים שהוא נדח אפילו מהערד המכה פסיכית מצד מי שנחשבו ירדיו כמו מטיב שלום או מקט מישר. המקרים ניסו לכר את פשר "הכנייה הקולקטיבית", או לפחות להבין מדוע לא נמצא איש אחר מקרב

"לא הולך עם האף למעלה"

באותן תקופות לא ארובות שבתן לא חיה עוסק בחוץ. הוא היה מוכיר המשק כמה פעמים ועור את עלון הקיבוץ. במשך יש לו משפחה ענפה. הבן יואל עובד בנתינת והבת ורד חיה מיוושר-מיטית. יש לו מתח חמישה ילדים. אשתו הראשונה, רות, נפטרה לפני שנים רבות, ואשתו השנייה, נעמי, עובדת במכוניות.
אנשים אחרים את עקובא לוינסקי במעין-צב. במשך מספרים שאמנם יש דירת בתל אביב שהוא לו בור, אך הוא חוזר הביתה לפחות ארבע פעמים בשבוע, בשבת ערב מאוחרות. והוא מביא אותו. למרות המכונית והמחשבה הנשיאותית רחבת לחול ושאר תכונותיו, לא תחוש בקוואת בקול של חברי המשק כשהם מדברים על הברס עקיבא. הוא מעורה בכל אירועי המשק. חברים רבים באים לביתו, לתחזיק עימו. "יש לו וטון חיוס עשיר והרבה נחמדות", אומר מוכיר הקיבוץ, בדי קאופמן, "נחמד המצא אצל אונן קשובות, נדברת נבולות לענוו".

די חושב שדוקא בגלל הקשר האמני הזה לקיבוץ, עקיבא לוינסקי והנהלת לוינסקי ציבורים. "חביתי ושאר אצל במקום הראשון", הוא אומר, "חביתי הוא חלומניטי".
חביו מעין-צב אינו רואים בעקיבא לוינסקי "עסקן צנוע", עלימי המשמעות המעוררת בימים אלה למשק. "אין לו מוסקס", הם אומרים, "הוא אי פעם לא ברח. הוא אונ מלכך מסקס שבילי מוליטקה: הוא איש מעשה חביב מאד, צנוע וחברותי. לא הולך עם רחא למעלה".
בקיבוץ לא כל-כך מתעניינים בעסקי הסוכנות, אך עוקבים בענין אחרי מאבקו האנושי של עקיבא לוינסקי לראשונה המודר הזמן. "הוא בחור על הכימיקל", אומרים, וחברים בלי שמע קוואת בקול. "הוא באמת צנוע, וזה לא בניו וגאי, אחרי הכל הוא חקיק את הקיבוץ הזה".

עמוס לבב

האמריקנים שיתמוך בו סמלית כדי למנוע את הבירור. הם שמעו שהאמריקנים קשרים את לוינסקי במישרין למחוליו של אריה רולצין בתנועת הסוכנות, כשהוא בפרשת בגל לאומי. הם רואים בלוינסקי שותף פעיל של רולצין שלא מצא את שערותיו כליל גם בתוקף תפקידו כנזכר הסוכנות.
מכין הדברים מבצבצות מוריות אצל לוינסקי. כאילו ההחלטה לפסול אותו היתה מעשה מבוער. אני שואל אם היא מבוערת יותר מן ההחלטה לפני שמונה שנים לפסול את יורם ארידור לתפקיד הנזכר כדי למנוע את לוינסקי במקומו לוינסקי "המקרה שלי איננו רומה למקרה של ארידור. כאן ניצלו קניזקסות והחלטת. היום, כשהתחלף יושבראש חברת-האמנים, לא היו מקבלים החלטה כזאת. אני בטוח שרבים מתורמים האמריקנים מתורמים עכשיו על שלא הימו ד חברת-האמנים נגד ההחלטה לפסול אותו".
בבר של מלון "המלך דוד" בירושלים יושבים היורשים האמריקנים של לוינסקי ומגלגלים את ספיון "הפרשה הסדגית" כמי שהם קראים לסיפור מועמדותו. לא, הם אינם מוכנים לחזור בהם. הם אינם מוכנים לשקול מחדש את מועמדותו אפילו אם יוותר על השתתפות עם אברהם אכיו, שלוינסקי ייע אותו לתפקיד הנזכר, אם וכאשר ייבחר לכהונה היורש. האמריקנים סבורים שאכיו יעניי הרוען אחר מיועצי של ראש-הממשלה לו אשכול (ול בחור נזכר והמונח מתוך ואכסודי עוד יותר מזה של לוינסקי כירל הסוכנות).
לוינסקי מאמין שבסופו של דבר ידברו לזכותו והשגיו כנזכר ובראשם קצין רבע מעובדי הסוכנות. הוא גם מבטיח להמשיך ולקצץ במיוחד חוץ. רצות החיפה הכלכלית בארצות ככר שובעת מהבנקת המגזית שאכסוד מיליוני שקלים בכל חודש בשל ירידת ערך הדולר, ואולי תמנע עוד יותר אם המשבר ייחול או התרומות הדולריות. אלא שסמך אם המועמדות הבכסית תעמוד לנזכר כשיקום הקונגרס הציוני. גלילד והפברגר - אשרמשיך להכיל את המועמדות האמריקנית בגור, ואומר שהוא מרבר לשם חברי ראשי המגזית - אומר "לסוכנות רחש והם

"לא לוינסקי ואכילו שחמון פרס ואריק שרון לא יזילו להטיר בכוח אישיותם את הסמיגמה של הסוכנות כמסור לארצות, שהבן חבלם לעסקנים חללי-אח והסוכנות".

מנהיג כמו ג'ון קרי, לא כמו רונלד רייגן. מנהיג צעיר שיועק את הסוכנות ועוד חוזר. חבל שכיני נחניהו אינו רוצה בתפקיד. אבל אני משוכנע שגם במפלגת הסוכנות יימצא מנהיג צעיר שיהלך את הסוכנות מסיאבה. מכל מקום, לוינסקי לא ייבחר ככל שהדברים תלויים בנה אפילו אם ייגיי רוב בקונגרס שירידות אלא כשילוח הדגתי וזהו חומר השבורה לנו נרית אותו. אמנם זה יהיה צעיר ורמשי וחסר חקיקים, אך לא נחם לנשק בו".

ני מנסט את הדברים באוני לוינסקי. הוא מוסקי לשחק את האיש וקדירות נשק. רק הסגירות שהוא מעש בשרישת 600 צ'אטסטרל ליה "הסגירות של גלילד" מסגירות מקצת כעצבנות. "אני בעד צערים בסוכנות", הוא אומר, "אבל לא בהתנה שירידות אלא כשילוח הדגתי בתוך המגזית השנייה. חוץ מזה, אני מסוגל לעבוד לעבוד 14 שעות ביום. הצערים אינם מרביקים את הקצב שלי".

לוינסקי משוחח עם פרס רבין, מנסה לקלוט אם יעמוד לימינו גם במידע עימות חיות עם ירדיות האמריקנים. גם עם ראשי הליכוד יונה להטיר, למעלה משישנה שהסלימו דחק חרגיל של הליכוד. חולק את השלל בין המשך והסליל, אני שאל.

(המשך מהעמוד 10)

אנחנו מאותה טייסת

ההרגשה הזאת ייחודית מאוד לטסים באל על. ואין זו רק שאלו של הרגשה: בחסותמן על ניסיונם העצום של הטייסים, צוותי הקרקע והמתנדבים - משפרת אל על את המטוסים שהיא רוכשת, מאותה טייסת.

הלב האדום
אל על
EL AL

סיני, חמישה כוכבים

אחת עמנו לבב צילומים: שמואל רחמי

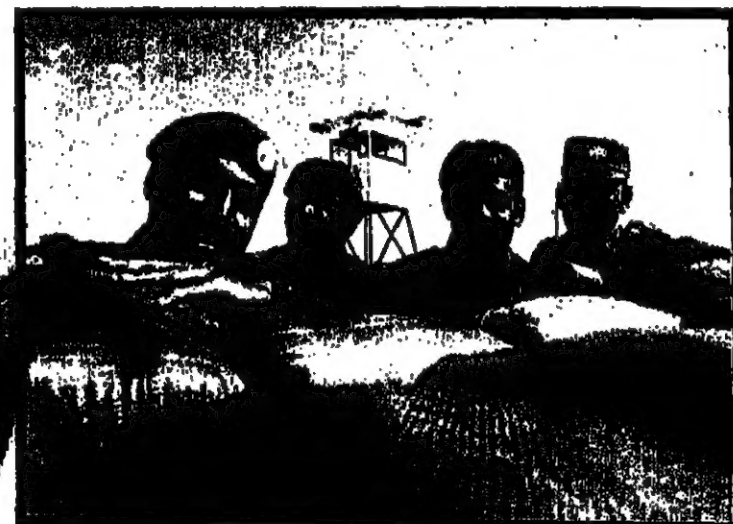
הכלב הקטן שלהם נשפל לאורחים, ומגן רסוני פולט לעברו פקודה קצרה בשפה משונה. הכלב מצויץ מיד, משפיל מבטו וחוזל לעבר פינתו. בחורש הבא יתחלף הכח הקטן, והוא יתחלף לקבל פקודות באנגלית, ואחר כך בספרדית. לא קלים חיי הכלב בסיני.

מגן רסוני שירת קודם בלבנון. "עכשיו אני בבית הבראה", הוא מצטחק. "מדוע התגרשתי לבוא לארצותינו כבוד רב למלא משימה בינלאומית, וגם הדמינות לראות את ארץ הקודש. אנתנו נוצרים, אתה יודע". ממל בריאן קנט, מפלורידה, כבר מחזין בחוץ במכונית השכרולט הממונת. הוא חולף על פני השוטט והצבאי ההולנדי, ונוסע כחצי שעה בכביש המדברי, עד שהוא מגיע למחנה אל גורה. הוא ממחין בסבלנות עד שהחייל הקלומביאני מזהה אותו, מחוסם (המשך בעמוד הבא)

גן מוחס רסוני מסיגי אומר, "דינים כאלה שולפים אצלנו ישר מהנהרות", ומנסה להסתיר את געגועיו. "החול בפיגי" הרכבה יותר לבן, אומרים חייליו, ושולחים מבט משועמם במדבר המקיף את עמדתם. הם רק סימו את אריות הבהריים שלהם, ועיינין יום קשה לפנייהם. עלייהם לרשום כל מכונית של הכוח הריבילאומי החולפת בכביש הסמך. להכריזה, בשאר 43 נקודות התצפית המפוזרות במדבר, על גבול ישראל-מצרים, יש תפקיד קל יותר - הם מזהם צריכים להפגין נוכחות.

על הקירות בחדר האוכל הקטן תלויות תמונות מגן הערץ שהשאירו מאחוריהם בפיגי, והחיילים עוד מוסיפים כהנה וכנהנה על האי הקטנס שלהם, על המפגשרטורה הנחתה (24 מעלות בקיץ ובחורף), על הגררות והנחלים והחופים עם החול הלבן.

הצצה ישראלית נדידה אל אחורי הקלעים של מחנה הכוח הריבילאומי בסיני, אחרי נסיגת כוחותינו. שומר השלום עם חצרים מובטל עד אשועמם. מחבקר יותר על חקן של קאנפרי-קלאב.

הסנין יונה משה מרינסון
האגו ב ליד שולחן הלחם של
החיתובוקר במטה הכוח.
החיתובוקר במטה הכוח.
החיתובוקר במטה הכוח.
החיתובוקר במטה הכוח.

סנין חמישה כוכבים

מלחמת העולם השנייה

יש כאן אתם האד
תגרות בבסיס ברי
המצא יחד. הן כרצות
בטיק בנארים, לא על
רקע לאומי. האחתה הזה
הוא הוכחה שהעולם
יכול לזיזת מקום שקומי.

המשק מחזקת חוקים
הכרול האוטונומי מוכנס בשלם רחוק לחן הבנין
וסמל קנט נוגה את המכונית האמריקנית הגדולה
כבישי המנה. הפעילות שם רבה. קבוצה של חילי
משחק כדורגל אמריקני, וכמה קבוצות
משחקים בבריכת השחי. גם אולם התעמלות
מלא, ובבילי שפות בוקע ממנו. בחדר הכשר כלם
מוצפים באווירה ששה של התנשפות.

הנות הכלבו מוצב שלם: "התשלום רק
במוסק". דולרים יחידים מחליפים דיימ
והקופאות הכלוביות אורות את המצבים
בשקית ניילון רעליה סמל הכת ורוב לאומי.
שיחה לך יום נעים, היא אומרת המבקר שאן הניע
מן המבר, משפטי עיניו כמו משוכנע הוא אכן נפל
למאסה מורגאנה במרכז. הוא מבט במצבים,
במכשירי הרדיו והטלפון, במחשבות ובצד המונחאות,
משמש אותם כלא מאמין, ומרשף משוכנע הם אכן
עשו זאת, האמריקנים. הם הקיפו נוח מרוב לעצמם
והחליים מאות עשרה מדינות.

כל חיל זכאי לביקור הרים.
אחר להם לשעוה כאן עשרה ימים.
הם נראים שוחכים. במח יקשו
להאריך את תקופת ההבראה.

לויטנט קולונל הנלר רוס מודה איך הוא נה
מלא איין סקס, האמריקנים דומיננטים שהם היו הבסיס
האב ביותר ששידתיים מ מימי מגורים נפלאים, אבל
מציין, אני נהנה מאד מן השירותים האמריקניים
באין.

דנלר רוס הוא סקסי. היחידה הבריטית הקטנה
שבפיקודו מונה 38 איש, ומספקת למחנה בעיקר

שירותים, כמו קשר, אחוזה, שירותי משרד. החיילים
הבריטים שוהים בסניף חצי שנה ואחר כך מחליפים.
האמריקנים באים לשנה הצרותם להרשים.
"זוהי מבינה מאד נוחה כלב ארץ צחיחה", נתן
המפקד הבריטי הגדולה משלו למקם. בהמשך נשמע
עד כמה הגדולה. "צריך לתת גם קרדיט לישראלים
שכנו את הבסיס הזה".

כשהוא אומר זאת, חש כל מבקר מישראל צביטה
קלה כלב. רק לפני שעותיים הוא חצה את הגבול עם
מטוה קטנה ביד ושיד שלום בפיו, ובכל זאת זהו רגע
לא קל. הוא מציף מבט על מה שהיה פעם שדה
התעופה "איימ", רואה את מגדל הטיקת הישראלי
החדש, את המסלולים שכבר כוסו בחול, את דורי
השמש הישראליים על גגות בני המגורים, והמבוכות
ההביות. זה נפלא לראות כיצד חיילים בני אחד עשר
לואים ממטוירים כל כך יפה איש עם רעף, אדם
לויטנט קולונל רוס. יש כאן מעט מאד תיירות.
בבסיס בריטי המצא יותר. תחנתות פורדות בעיקר
בנארים, ואינן על רקע לאומי. מחנה אל גורה הוא
המחנה שהעולם יכול להיות מקום שקט.

בגן העדן המדברי הזה אין כמעט בערות משמעת.
כשר קצין בריטי נחקל, למשל, בחייל אמריקני מפר
משמעת, הוא יכול לחזק לו איך לא להעניש. הוא
מבקש את מרשיו, ומגיש תלונה לקצין אמריקני. איש
גם לא יגיד לי איך להעניש את אנשי, אומר-רונדל
רוס. "מבוכה שלא יעלה ברעמי את אנשי. יש כאן
מקולומביה כיצד להעניש את אנשי. יש כאן
אסטרטגיה מבחינת המשמעת. איך איך סקס שאם הנגדל
הגדולה או המכשיר האמריקני יגידו לי לקסוקי -
אסוקי".

זה כמובן לא יקרה. המוט במחנה הזה יר
לאומי הוא "פרופיל גמור". לא להציג את החיילים
ל"חשדנים מהיכת וצריך להקל עליהם את שוחות",
לא להציג את הישראליים, לא לעצבן את המצבים
החשדנים, שעל שטחם הם יושבים. מה גם שכל

הגדרים נהנים מן הכח הסימבולי הזה. אמרי
משלמת עטרה. כלומר, היא משלמת שליש, ישראל
ומצרים שליש כל אחת. אך כשמעירים למצרים ש
בשטח, שגם ישראל ומצרים משלמות בכסף אמרי.
הם רק מחייכים. ואל נקל ראש נכבד. הכוח וה
מישראל בכסף מלא ושי העלות בלבד את המצבים
(מבני המגורים, כמה ממלולי תעופה, בנקים, בים
שירות) ועתה הוא מתפקד להעליא בתקציב של 60
מיליון דולר בשנה. זה היה 90 מיליון עד כה א'
באחרונה היו קיצוצים בתקציב.

"אנחנו נמצאות כאן בצירי חחיה.
גברים באים לחדרנו, דופקים עו'
הדלת, אי אפשר לזוז מה בלי'
שיאיה גבד יגש אליך".

מצוי המון חשדנים נרכשים בישראל (זהו חו
קרב, מסבירים אנשי הכח). שירותי טכאים - ישראל
מספקת גם כן. שירותי אחוזה מספקת הבה מצי
450 עובדים מצריים מגיעים למחנה מדי יום. הם
עובדים חדר האוכל ומשכנם לרוב שוחות סביב
שטח, במבוכה, בבית, בבינה, כן, בנות, ריש
במגורי הקצינים מחזיר למבקר את תחנת ההש
מורגאנה. יש לו תחושה מידית של ביקור בשר
אמריקני ממוצע. מרכזי רשא, שכלים מרצפים
מכונות אמריקניות גדולות במגורי הנציג. וכל
קטנה נחבאת בין העצים. רק קולות הדרים הרים
ועוד משהו, כן, עוד משהו - "המקדונלד'
ההיחא. אבל אותם ניתן למצוא כערב במערה. ביקר
ב"חוב המועדונים" נשדך לעת ערב מיניור גיש
מסיבמון הוא מקטר המועדונים הללו. אגלנו גיש
קוראים לו, מן המחנה, רס"ר השקס. במרכז סניו זה
אחראי על עשרים מועדונים, אחריים כללים ב'

המסעדה בשני המחנות העיקריים של הכח - כאל
נוה ובשארם-א-שייה. הוא מגלגל תקציב של 800
אלף דולר בשנה, ממיק אירועים, מביא אמנים
פשיאל, ממציגים ומאירוסה, מארגן ימי הולדת
ומסרת את תשאל את החיילים הם ישיבו לך בבילי
של שפת שבבילם גים מסיבמון הוא אחד האנשים
החשובים במחנה. הוא משתחרר מחבאה בקרב, מתום
30 שנת שירות בבוא האמריקני, הכוחותו לגלגל בית
מלון או לפתוח מסעדה. בכרטיס הביקור שלו יוכל
להציג בנאות המלצות של אלפי אנשים מרצנים,
מנות עשרה מדינות.

עוד העבודה במחנה אלימדה הן שמונה עד
חמש. בשעה זו מגיעים כלם אל חדר האוכל,
סליחה - מסעדת חמישה כוכבים. שולחנות
מבוסים במפות לבנות-אדומות, מלצרים
מגנים מודיים מן השולחן את הצלחות. השירות
צנוע, מתחילים במינה המאפה. לפותח עשרה מוגי
לחם לבנתיים טריים הישר ממאפיית המחנה. בצדדים
לגד את הלחם הטרי, וממשיכים לעבר המלטים.
אדוק מצי תפוחי אדמה, שלושה מוגי מרקים. אחד
ק ציר למכור בין דג, בשר או חלש. לקצנה - שלל
פירות, מפוררים כמו בתלונה כמלון מאר, או עוגות
המתעבות בצורה מברכה-פרוקאסיבית במתקן
ומכית מיוחד. שדות קרה או חום. ליד השחית הקרה
נמכן - מתקן לקיבוח קרה. תאווה בחור האוכל
נעמה, מוכרת משהו אווירה בינלאומית במלון תל
אביב טפאל. קולות חזק ושירות חילין בוקעים מכל
זה. פקס, רק לפני חמש-שש שנים, עמד כאן רס"ר
ושער על השקס. ליד שולחן אחד יושב זוג מבוגר.
אלה הרים שבאו מאמריקה לבקר את הדיל המשרת
בישראל איטלי. כל חייל ובאי לביקור הורים. מותר
לחם לפתח במחנה עשרה ימים. הם נראים שוחותים
ומציגים במח יקשו להאריך את תקופת ההבראה.
קצין צעיר יגיש אל שולחנות. "שלום, מה
נשמע? האם מרעים בקולן בעבית, ואנו שוב צובטים
אח עוצנו. האין גבול לתענוצו המברכה? קמטיין
תשמעה, האם מצי את עצמך בביכיות רבות במחנה

קוראים לו ג'ון פרידסון. יהודי, בילה בישראל שנה,
בתחילת שנות השבעים. במחנה הוא אחראי על
הלוגיסטיקה והאספקה. תפקיד קשה ואחר. הוא צריך
לספק יומיים אספקה מדיה ל-3600 חיילים, והחורים
בשני מחנות גדולים וב-44 תחנות קטנות על פני שטח
שארבו 500 קילומטרים. הוא מפעיל לשם כך מטוס
הנבחר גדול ועשרים מטוסים המוססים בירי קורים.
ולא חוכרבו את משאיות הקרור, הענקיות והיוצאות
ובאות יומיים לישראל ומביאות מידות, יקרת ומצוי
חלב. קמטיין ינהיג משה גא במח שהוא עושה את מורדו
להיגיש. איין זה חושב מה שאתה רואה מה מסביב.
חשוב יותר שאין ראה מקום ותחנותים.
קמטיין ינהיג משה מספר שבכת הרב לאומי
משרתים ששה יהודים. במחנה הררומי,
בשארם-א-שייה, הוא מגלה משרת גם ישראלי
לשכר. גם שם צריך למצוא יורד.

"החיים הם טובים. אחרי החלחלה
בגריה, בגוגלים שלח
בקולומביה, השרות בסני זה כמו
חופשה בשבילנו".

עם ערב, שבים מיניור בוכי מקיסרור ואשתו
מיניור מרצת ליתום כפרוב הקצינים. מנחות רחוק
מאיות את השכלים והמבנים בוקע האר והבולח
של הטלוריות. תחנת הטלוריה של המחנה משרדת
מסר ויראו ללא תמונה בוכי ומרגיס מקיסרור אינם
הוג הנשי והיחד במחנה. ביום מרחש ביהוש כוכ
בישראל איטלי. כל חייל ובאי לביקור הורים. מותר
לחם לפתח במחנה עשרה ימים. הם נראים שוחותים
ומציגים במח יקשו להאריך את תקופת ההבראה.
קצין צעיר יגיש אל שולחנות. "שלום, מה
נשמע? האם מרעים בקולן בעבית, ואנו שוב צובטים
אח עוצנו. האין גבול לתענוצו המברכה? קמטיין
תשמעה, האם מצי את עצמך בביכיות רבות במחנה

המסעדה בשני המחנות העיקריים של הכח - כאל
נוה ובשארם-א-שייה. הוא מגלגל תקציב של 800
אלף דולר בשנה, ממיק אירועים, מביא אמנים
פשיאל, ממציגים ומאירוסה, מארגן ימי הולדת
ומסרת את תשאל את החיילים הם ישיבו לך בבילי
של שפת שבבילם גים מסיבמון הוא אחד האנשים
החשובים במחנה. הוא משתחרר מחבאה בקרב, מתום
30 שנת שירות בבוא האמריקני, הכוחותו לגלגל בית
מלון או לפתוח מסעדה. בכרטיס הביקור שלו יוכל
להציג בנאות המלצות של אלפי אנשים מרצנים,
מנות עשרה מדינות.

המשולחלת ובאחרים הרים המגיעים לנחה המרכז,
כמו שגוריו אתם עשרה הארצות במצרים וביראול,
ועוד כמה אורחים חשובים מאירוסה ומסטה הכח
המטוס בדומא.

גי צוחקו: "אתה שואל אם זוהי בוכה
אמריקנית בסניף? היא מגיעה מוספורין
ומספקת הגדה מסלה "הייתי אומרת שוהי
בוכה בינלאומית במרכז". היא מסכימה
ששכונתה מוכרת לה פרכ אמריקני, ושחממה מוכר
לה את הבית: "הנקות, השטה, המכונות האמריקניות".
כמו בולם לפעמים לקרר. "חל איבי קרובה יותר",
שכ מיניור מקיסרור ומזיך.

עב יורד על המבר. המחנה מאר באור יסרות.
ברוח המיעדונים אתה עוכר מסינה למדינה. נוח
גבר, תמארה שונה שפות רבות. שירה העשית, בידה,
משקאות דרשים: אין בעותה באות הניעת במתקן
האמריקני יושבת רבי דונה, מני יורק, רבי שבת
ברוא של המחנה דונה במרפאה. הן לא אהבות את
המקם. יש כאן 100 נשים 25000 גברים, מסכירה
רבי, גרושה ואם לכן שנשאר עם איבי באמריקה.
"אנחנו נמצאות כאן בציר חמיר. גברים באים
לחדרנו, דופקים על הדלת, אי אפשר לזוז מה בלי'
שיאיה גבד יגש אליך". עד כמה שזה יישמע מוזר, זוהי
הסיבה שחן באה לכאן. "זה מקום שמבני, או הגברים
מתביישים להיספל אלינו כאן", הן מסבירות. בעוד
עשרה חרשים הן שבת לאחריה שם הן יוצאות הביתה
בתום יום עבודה. "כאן אנו כלאות. אסור לשלוח
נשים למקום מבודד כל כך", הן אומרות.

קמטיין טניה פרידסון ודוקא נוצית. היא ראש
לשכת הרמטכ"ל, והתורכה לכוח אל המרכז.
"ההיסטוריה של המקם משכה אותי", היא אומרת.
"אני איך גאה להיות חלק ממשמיה חשוכה. זוהי גם
הדמיונה נפלאה לבקר בחללנו". לה דוקא לא קשה
(המשק במספר 31)

במסמך - למעלה מימין
מקד הכוח שומרים על
בשר, וחצני הבריון, מנחה
בשרית, תחן מקיסרור.
למפת מימין רבי דונה בגא,
בוכי במחנה הטלוריה
אסטרטג קרבי באישון,
משתתפים בביכיות כמו מחנה
קיי, רק שיעורים ורצת
שיעור.

בחיגות הסל ל"הביאה" חזרים
אח אהרון מסקין, דמות הידואית,
גיבור נעוץ. כחות חזרים את
טיגה אסקין, הבוהמה של
ומעבחה. מלכת הסלון. כמכית
דומות. רומן לוחט עם הסוכר
ויים וזו. כמעט קרבן לרצח
אצד מעריצה בח 16, מאהבת
גבעולה. בידק סיוח אלכחול.
הבנים אמנון ויובל וידידים,
על הדרמה לבית אסקין.
כל העולם באה וגם הבית
ברחוב פרוג בח'אביב.

סלון סקין

טיגה לא הסתירה
תארתן שחז דגד.
למים מאד טעמים
הוא ויה חוץ,
שחוק. לנצחית. הבין
את היצירות החזקות
של האטה ליד.
ובחבחה ויקחית
חיכה במגלגות עד
טועבור הקצץ.
אלתרתן אור
שחוקין יכול לשחק
נכלא אדם שבו.

המסקינים

אח בילי חוסקנה'לרדן

בריה. מסקין ישב א עמ ברקע. לפעמים עבר בין האנשים עם מנס
קסן. עליו פרומט רג מלות. שהא רחוק, ניקח חזק כמה שעות קדם.
היא ניצחה על השיתות. קבעה את הסון, שומרת לעצמה את הסלון.
היתה מאד ישידה וספונטנית, לא צבועה. לא עברה שניה בין המחשבה
שלה למשפט או הענייה שאמרה. והסון שלה לפעמים היה חזק, כמעט
אורב על מלונקייז למשל, שהיה בו בית, והיה אמרת, גם כשישב
מלה מאד נוח לי איתו, הוא נכלל לא פשרע לי, הוא כמו דורס.
היתה לה אינסלינגניה בסיסית עם תבלין של חושים מודרניים.
כללים קונבנציונליים לא עברו את הדלת. גם לא קד אופנהי מכל סוג
שהא. האופנה, לפעמים במקרה לנפיר, והתה משיקה לק שלום. והסנה
קלצ'קין, שחשבת עד היום שטוב לשמור ריסטנס עם שכנים, זוכרת
אותה יודרת במדרגות בשמלות אדומות כשכולם לכשו קצה, ולהפיר.
היא היתה ואת שקבעה את כללי העשיהם מה נכון, מה לא נכון. סבת
ציר ותפאורות של "הביטה", היה תלוי על הקיר העני לוי וחלון, ככה
היא והזליטה. הנלר, משר, ליטוויטבסקי, היו תלויים על הקיר הרבה
לפני שהרסה קלצ'קין גילתה אותם. יופי של אינסטאציה היתה לה. את
האינסטאציה הא הליכשה על כל מי שחי לידה. יובל, הבן שלה, היה
בין שנתיים כשעור פחד לקבור מהסיד לבית השימוש. אני אביא לך
ספרים מעניינים, הבטיחה לו. למחרת, כל גורלי הציר היו מפורזים
עשרות חבדות את חק של סיגורן הנבעים של שגאל. והאדונים היו
ששים לו בודנה ומיידים ראש במליח עמומה השמעה על הילך עם
הירע המנומגלי והפורזה בריוונגון. כעבור שבוע רפסו על הדלת
עונאים מודרני הבריש, ביקשו לראיין ולצלם את האלה השביעי.
טיגה טרזו להם את הדלת כמנים. היא היתה ואת שקבעה את הקווים
של הערכים. ידעה תמיד לעצור בוסן. רק לפני המעידה, לפעמים
בדיקה.

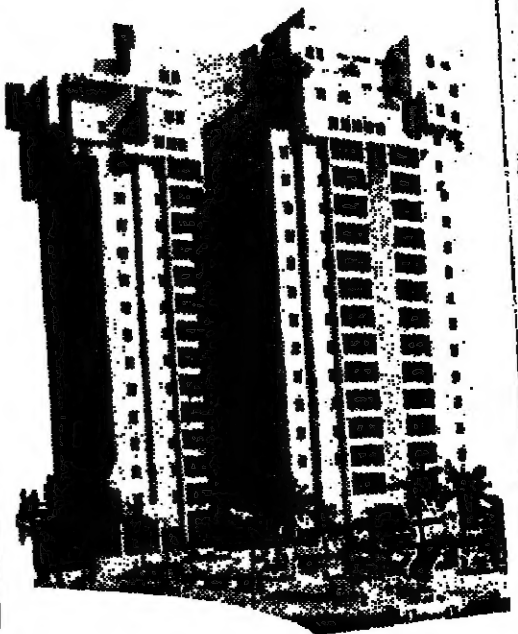
סלון ישבו אלטרמן, הנלר, סטימצקי, מלונקייז. טיגה היתה
שענה על הכרסא מול החלון, ביד ימין סיגריה "סכרי" קצרה,
יד שמאל חוטטה בתוך הוואנה. תלשה מהשונה שני עלים
נבולים, והחזירה אותה למצב היפה שלה. ישבה כרגילים
משוקות, לבושה שמלה רחבה עם כתפיה בודות אדום חום מוחצב כל
כמה רקות, בתנועת קצרות, בל סגריה לונר הנאמרה. מונת כוסית
שלישית, בחצי שעה של בדידי 17. מתאם קמה ליישר איזה תמונה
על הקיר ממלי. וורה כמה צעדים אחורה, מורה את הוויח על הקיר,
ושב הויה במילימטר. טיגה הסתכלה על מסקין, שאלה אם נשאר עוד
מחקה הסוכ. מסקין נעלם מאחורי הקיר של המסכה. והסמנה של הקמה
זיממה ברקע. טיגה הסתכלה הצידה, אמרה "יובל, תגנו לנו קצת
מצרים". יובל התיישב במחאה ליד הספנטור.

יובל מסקין (מימין, צילום)
שמואל רחמיני ואמנון מסקין
(משמאל, צילום בני גלר).
טיגה ואהרון מסקין בהמנה
משנות ה-30 - "אמנון ואני
נעובב, בתוך ילדים קטנים,
לבי בליח".

הנהלת המוסד

קרוב גבוה ושקט

חיים בזל הצפון השקט

קרוב לדופק החיים, רחוק מהמולה ורעש

הכרז ברונביץ בונה את מרפיקט המגורים וחקירות "מרום בול" פרק חדש במושג המגורים של תל-אביב.
קרוב - מרפיקט "מרום בול" מתוכם ברח' בול בתל-אביב, נוסף לרח' דונגן ומצטלב ברח' ארנשטיין. קרוב למרכזי הקניות הקליה וחסקיים.
גבוה - מגדל מגורים מרהיב המתנשא לגובה 17 קומות מעל הקר.
שקט - ללא מטרות כבדות ללא כבישים סואנים, "מרום בול" הוא המרפיקט השקט ביותר שחולל למצוא בלבו של העיר תל-אביב.
"מרום בול" - מגדל 4, 5 ו-17 קומות מתנשא שיש איטלקי.
דירות בגווי 3, 4 ו-5 דירות. 4 קומות מתנפח שיש איטלקי.
אלמנטים נבחרים ורחבי ימים, שומר 24 שעות ביממה, טלפיה בעל טוהר לשירות הבטיחות, בריכת שחי, חדר כושר, לקוח, עלות לקליטת שידורי לווין, חשופות לב מירבית לכיבוד חגיגות, קירות חוף מרופים, זמג סמל ותרשים חשמליים, כחדרי המגורים רצפת שיש איטלקי, חלוקה מופתית מלונות את המרפיקט ובמיוחד במיטות חשמליות רבות.
בין המועילות מלונות את המרפיקט בשירות מיטות חשמליות רבות.
בטיחות צמודות לפי חוק המכר.
כאן את העיר.
בוא להכיר את המרפיקט המגורים וחקירות "מרום בול". אנו כאן לשרות - חברת ברונביץ חברת בניה מתמחה בקניין והחזקת בניה.
לחצו פניה אנו פה למשרדו הראשי, תל-אביב, רח' חשמונאים 108, טלפון 265294-03.
בית הצינון
א.צ. ברונביץ (כינוי קולטת הבנין בעיר) מקבוצת חברות הבניה א.צ. ברונביץ
ליחוי מינימלי
בנין המועילות בעיר, הבנין המוביל בבנין הבניה במדינת ישראל

א.צ. ברונביץ
קבוצת חברות הבניה
נוסדה - 1922

המסקינים

(משך מעמוד 17)
לעמים מתחת. היא עברה על כל שורה שהיא כתב, תורה הערות, והיא היה מקשיב בתשומה לב. אחר כך חזר ומרמז, לשיחה אחרת, יותר ארוכה, אצלו בבית, בקפה העליונה. הוא לחץ עליה, רצה אותה לידו - לזים. היא הכירה לו את אביבה קושניר, שהיתה מפעילות שהתחבבה מביבה בבית.
מסקין שמר מרחק של צעד מהסיטואציה, צפה נשקפה מחד. היא התמידה לשים את כל האמת על השולחן ביניהם בארוחות בוקר, סימה לא התמידה בארוחת שבת, בימים מאוד מוקדים הוא היה העלך, מוקד להצנח. לא היה רבין גדול, מסקין, אבל הבין את הדינים והחוקים של האשה לידו, והתבוננה פיקחית נמה את חוקי של הדרמות, וידיה במבלגות עד שיעבור הקצב, העכיר אצבעות בין השערות. אלתרמן אמר עליו שמסקין יכול לשחק גמלא אדם שבור. אחרי שהוא התחיל עם אביבה קושניר, מסקין היה זה שנסע לירושלים לבקר את הוזה. וזה היה מדיח כי יד גדולה על האש של יובל, ממקד אותו עם הרבה אהבה. סימה לא התמידה לביקורים בירושלים, נשארה ביריה בתל אביב.
הדרמה, למעשה, התחילה הרבה קודם, באמצע שנות הששים. סימה מסקין ישיבה בסלון, בחורש השקט, להירגה עם אבנן. הפעמון צלצל. סימה נסעה לבחורה צעירה, בת שש עשרה בערך, שההורים שלה היו נכנסים ויוצאים אחר הצהריים בסלון של סימה ון החלישו חיוכים והבטורה ביקשה לראות פסל סתה מונה על המרץ. סימה סובבה את הגב כרי לזריר, וביקשה את הסכין ישר לתוך הצלעות. מפוצה, נמרח השקט, רצה הצצה לרחוב. הבחורה גם היא ירה הצעה "ידידי את סימה".

גברת מסקין אישמה ב"היסיה". הרפא אמר שהוא לא יודע מי יצא חי, והצניק או האמא. הבחורה הצעירה הדרתה שהיתה מאוהבת עד מרדף במסקין. במשפט קיבלה כמה חורשים ככל. סימה ואבנן יצאו בריאים מהמרגריה. המרשים של סימה, הצבונות שלה מכל דבר לא צפוי, נמשכו טוט אחר כך. אדרת, אחרת, ישיבה לידה יום עם אחרי העסקה משך שנה שלמה. ככלל המציעה יעצו לה לא ללדת יותר, ומר מעם היתה עוברת טיפולים בריאה.

כשמשקין הישקה אח
המפוזריות בבית, היא ישיבה בקפה עם אחותה, מסכרת לה עול הרווח האחרון שלה.

את יובל לידה כמעט עשרים שנה אחרי אבנן. היתה מעל גיל ארבעים. יובל, יודעים להגיד אנשים קרובים, מרדף בעור מראה קטנה, או פרובוקציה, אחרי הרווח המרדף עם הוזה. יובל היתה הפיוס בין סימה ואבנן, שניהם תכילות הקשקות.
אבל כשגל היה בדרך שכולם מכירים את סימה כהיא אשתו של שחקן מפורסם. היא נתנתה להיות בשביל אבנן מסקין הרבה, יותר נמה שהוא היה צריך, והיה משהו צריך בכלל. לאי אחר מוזילרים אסדר העסק שותף ולשאלות שאלות כשהוא מילמל או העסק שותף ארוכות טקסט של תפקיד כהצגה חרשה. הבחור שלו לא היה מושל כספם, וליחותה אחרת צניעות נטיית. לכולם מנה באחר אופן, לא חתרנים ממש, היה לו חיוך רחב ומבול לב לכל אחר.
הוא אהב את הבית. במרפסת גייל פטרווליות תולעים אחרי. פורטרט שלו מנבס שעבר על החלון, ליד הפטרווליות. וכה למבטוי יד גלגלים ממתם צעדים שעברו למטה ברחוב. הוא אהב מאוד למשח אחרת, היא אהבה לטפח קול שמתא מחיאות כפיים מרעוד למשח שלה. לכולם היה ברור שסימה היא אהבתו הגדולה של מסקין. הצבעים הנורעים שלה היוו על המחשבות והעמדות שלה. היו ביניהם חום, וזהו משהו השלמה רק: כשהוא הישקה בתשומה

**סימה ואבנן.
אח יובל ילדה
עשרים שנה
אחרי, אומרים
שבחור מאוהב
קטנה או
פרובוקציה אחרי
הרווח הגדול
עם הוזה.**

אל סימה מסקין גם חיבה מאוד ארוחת גורמה. יובל זוכר אף כל המשפחה היתה צעירה פעם בכמה חורשים למסעיה במלון "ירדן". בקרדיטיות פינת בן-יהודה. אחרי שהיתה גומרת לאכול את הכבש בשמפניון, היתה נשענת אחרת בכסא, אומרת: כשבילי, הכי טוב, לחם שחור עם חמאה.
יובל מסקין, אמצע השלושים, עיתונאי ביטול ישראל, גר עם אשתו הסירה סטולר, ומיקי, הבן הקטן, במרדף 33, ברידה של חורשים. הוא שונא מראש בחים מסורדים עם שלוש שורות של תמונות על הקיר, טיורי פרחים טריים בוואות, ורטיסים בגוויות אינטליגנטיות. השטיח הפרסי האדום על הריצפה מכסה בחמים, הרפס הוויאית ככורסא של אמא קרועה, הפסל של אבא שממש בתור כננית ספרים והחילון המהודר מסודר בקצוות.

**כששוננה העוזה הצינה
כעם להכינ צייכס לילד, סימה
שאלה, כשביל מהו יש
במקד קציצות משלוש.**

יובל: אמא היתה אנוצטרית נספיק כדי שאני לא אפריע לה ולא אגרס לה לרגיש אשמה למשל, כשהייתה מבקשת ממני ללון קצת פוצרס לאנשים ואני היי ידעתי שאני אהיה ממש לא מקשיב. הייתי מופסין במקום הכי לא הוגיו, ניגס אליה, והיא היתה אמרת, אחרי יום ניגנת. בלי בכלל לעיס לה למה שקרה, ואני היי ידעתי, ואת היתה עד הכזה כשבילי.
"בכלל, היתה איוו ודעשה שהיא אהבת אנשים ורים. היתה מאוד גריבה איתם. אבנן ואני נעזבנו, בתור ילדים קטנים, לכר בלילה פחדתי פחד פוזות, ולקח לי זמן להשיג ממש, בחורש, ביביסיבה. פעם אחת ביקשתי מאוד שלא יצאו. הם יצאו, אני לא היי עזרתי ולא הייגשתי, למדת בבוקר אבא בא, אמר 'הבססתי ולא קיימתי', נלך לסרט בתור פיציני. אני רוצה להאמין שבעניין שלטו הוא תוקפל לידה. נתן לה את כל המס והחוק שהיתה צריכה. הוצרך שלה באהבה היה מאוד חזק ואבא עד לה לקבל את זה. אני זוכר שעוד לה בהרבה רבים שלא ענינו אותה, אני זוכר אותו רוחן כלים, מנהק רג מלח נתון לה לחיות אפילו קצת על חסכונו.

"היא לא צויר במחנה ריגשי יום יום, ועם אבא היה לה קשה לשרק אותו, או היא רצה איתו. לא היה יום בלי צעקות. אבא הקשיב במה. אני זוכר את אבא פאסיכי וטוב ואת אבא לאפאסיכית דועק לקח לי זמן להפיר את הטרנס הסכלי הזה מאנטי טוב, אקטיבי רג. אל אבא שלי לי טענות בראש - לא כלל איהו, אני חושב, השלמתי רק השנה אחרי שהיה מנה. ואת כל השיטות הנוראיים שעברתי איתו, טיפוח עם הרבה הסוהר כדי לרדק, או בתור הגנה.
"היא חלכה עם הסטנטינות, עם הראש שלה, היבה יותר דעק ממני. היה לה כשרון לברליק אנשים, להיות מעניית בלי להיות מניולטיבית. חברים שלי היו מוקסמים ממנה. אני חילתי נמגר מחר וזהו נשארם לידה שעות, שומעים את השיטות שלה." (משך מעמוד 18)

מלפגה 19

לכ את המפוזריות, היא שותה קוגיאק בקפה "פרק" עם אחותה איהו, מספרת לה בהרגשות בפולנית, בין סיגוריה לקפה ולברר, על הרווח האחרון שלה. איהו, ואחרת הגרילה, לידה מהגנה, הממיקה למעמים, אבל היתה זאת שתמיד נשארה להחזיק לה יד בשעות קשות. והיא הרבה כאלה בסוף הדרך.

חורה לשנות השלושים. הרווח של סימה טריקים נעה במשפחה חל אביבית מכובדת משרדות רוטטילר 41 המרדף מאד את הקטצה של "הבימה". המוטפת העיקרית בחבורה היתה פאני לוביץ, שחיתה בת 20 לחיים של מסקין. היא רק קצתה לשבוע לפאנים וכשהורה, היתה במקומה אשה אחת ברידה.

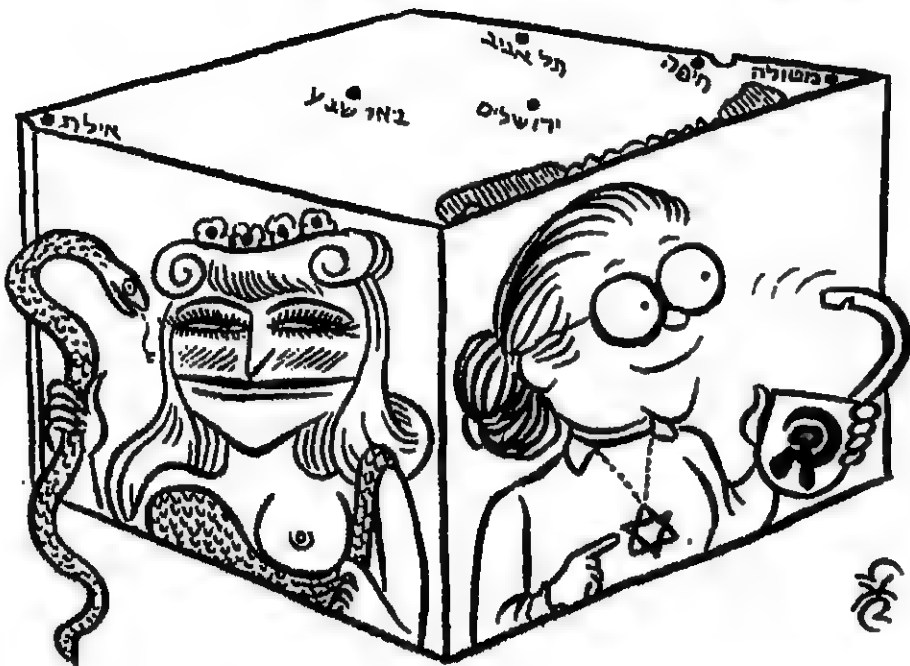
פאני לוביץ נוכרת בסימה בסוף שיש בו גם הרבה חום. פאני קשלה את המרירות, אם היתה, ועברה לגור ברידה ממל. במשך הזמן, מיגנסה הבחורה הצעירה עם המפרמנס הלחם גם אותה. פאני מצאה את עצמה מתייעצת עם סימה בענייני בורים וגם בעניינים אחרים. מעם, כשהלכו שתיים יחד ברחוב, הצביעה סימה על חלון ראווה ואמרה: "פאני, את תבאית הוואת את קצת מחר". והרברים והחורש פוזות או יותר בקצב חום. סימה אמרה, אחרים הקשיב, לרוב ביצע. כשפאני היתה חולה, סימה הכינה לה מרק חם. ויובל, חילר של סימה, רץ מבית הספר ישר לרודה פאני. למה אין פעם לא תחתגת? היתה חמיר וחקי אחת, ומי עונה לעצמה "אולי בגלל שאני לא יפה".

גם חנה רובינא, כמו פאני לוביץ, היתה בת בית. לפעמים הצטרפה גם פינקל וקלצקי. היראלונים של "הריבוק" נסחטו מכל הצדדים. מסקין היה לומר את בטקסטים שלו ברחוב. היתה מורחק מ"כסית", שם שבו והבירים, צוער לכיוון רחוב הירשן, וממלמל. אנשים ברחוב, כמו חברים בחיאסרון, כמו המנקים, אהבו אותו. אי אפשר היה שלא לאהב אותו. הוא חילק חום לכביבה בלי שמשה יילקח ממנו. בסוף פרמיירה היה נכנס, ומבדך, ומחבק ולוחץ יריים. מפרגן עד הסוף, הוא לא ידע מה זה רוע ולא נתקל בו. אפילו לא טח לקרא ביקורות תיאטרון. אנשים ידעו את השקט הפנימי שלו, שהיה מעורב בלבניות חום, וסר לו.

מסקין חורק מאוד, ראיתי אותו צוער בירקות, אמר משהו לפאני. שחיות, אמרה פאני לוביץ ברוגה, הוא פשוט עובר על תפקיד הכומר ב"דועק ארץ אהבה". מסקין ידע להרגיש את הפרטנרים שלו. לוביץ למדה ממנו שלא חשוב אישה עומרים על התמם. אם תוכחות של השחקן חוקק, היה אומר, אף אחד לא יכול להסתיי אחרת. את המשפט הזה היא ניגנה הרבה זמן לתלמידים שלה. פאני לוביץ אומרת: שבינוגר לקשיות שיש בה עצמות ולדרישות הקפדניות שלה מאחרים, מסקין ידע לעזור במילים טובות. במגע של יד, לא מרד להפניק אהבה לשרטט מולו על הכסא. לא נכנס לעולם למצב של תחרות.

מ לסימה מסקין נתן את אהבה וידע למחזא לה כפיים בסוף כל מערכה. גם במאבקים יום יומיים עם חללים היה שומר על קאלציה עם אבא. אחר כך היה נגש בשקט בשקט למשח של יובל ונתן נשיקה, חיבק ועוד נשיקה הנבחרת לילדים. כששוננה חמות או נטיית פרי מסקין לא האמינה בארוחות חמות או נטיית פרי לילדים. כששוננה שרעבי, חלולות, הציפה מעם לבחיל ייסס לילד. סימה מסקין הייתה גבוהה, שאלה כשביל מרדף יש במסר קציצות מלכות.

שְׂמֵחַת עֲנִיִּים

לחצי העם את חצי המלך מהפה.
 אהרן נודל בזהל לכבוד מפלכתו. לציצוליה
 לא נהגו אפילו להכנס לבת הנצחיים שלנו, חבל, כי
 את מה שהיו ארזים למי שם ציבים.
 ציצוליה עושה מעשים בגוילים במקומות
 ציבוריים, אהרן עולה ציבורים במקומות
 מנחים, ומשי אהרן חלחל את שני הלחי רחוקים
 בזיון. ציבורי סורוה ציבורית חסומה, שביעו את
 המורה ארבעים את, עד שהתחזק ספסל ומצאנו
 וכולם על ערש הבז, לראות מה שלום משה.

העב"ם המטומטם

[illegible]

ואם זה הראש שלהם, אני לא אנומלא אם העלם
הוא ינתן בתורה הברכית של עמולה, חולי אין
יכנס לנגיפה אחת, אולי אנחנו באמת לגמרי לבר,
מיוזלה של היפה.
החברים ריפים מוקפות, ואין למי לכתוב.

ב כל מעט כסחאנונו שומעים ברידי, בטענה,
באזז תתה של שובתה, שאי תדאזת
בולסטרודי ערדון ומשבתה,
או ער עול שלכת
סל פוקולטורסיו שקצבו מנגזיתוס
אזוז תחפסידן סילוניו דלדוסיו
מסונסו לא היו שלדוס.
שעוז מרזיסיו חזאר מסויסיומ,
תאדלי שו וכל נאז איזוז כוז עילין,
שיו די מנחמח,
גילול אלוסיו,
וסחח ערסיו.

**ממש יוצאים לרקוד ברחוב
והדמיות עושות לנו טוב.**

במקור להיות ברוקר,
ועולם לא שיחקו,
הוא לא חרוב שלנו,
זה לא מסרי לשמוח -
מלמעלה מתחיל לצאת,
היולתם בהרגשות
קודאים בעמוד ההדשות
עשירים

לימים צנח אלגסיים
דלת עם מספרים מוטקסיום,
מגנז, וסוליום 1,848.49
עם צלצול הפעמון הוגל
ת חדאשית של חבטת הגדול

היו שמחים שאנחנו אנשים
קטנה. מים ומזאזים,
ים על אבי-דדאמס קבוע בבוקר.
בית, וכסנו וישוק,
אחוז מכל מרסות,
ים למס הכנרת.
הולאות בותר קלעות לילד מעיל,
דש למי שחזא מתחיל,
נבט שוקעין וי אחוז כבר
כי למעוז שאפשר.

הנה שומעים על עוד מלח
בשר חזק, רחוב הקיר ותקלחת,
בכולם להתאמץ בלשון:
עולם ומלואו
אנחנו אפילו חושדים,
לעולם הזה בכל ואף לא מורכב
לעולם ושורדים.
מקומו לו חבל,
חוץ לו לא ליפול,

לצמנו, לכמה דגים,
זה הבנאליה והזולת הזאת.

לינה
(לוצה ובמולצת)

מי שדמך בעתו החדש
שעם ישראל העסיק את עצמ
נשים שחיד מבצעות את הא
על כל גוונים. אידה גודל

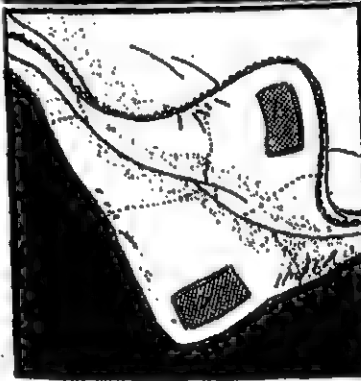
Q כרמיה סופר.
חמה, קלה וטובה יותר
משמיכת פוך,
אבל עולה פחות.

כרמיה סופר ס. השמימה היחידה בישראל המיוצרת מהסיב המהפכני קוואלפיל. סיב הקוואלפיל פותח מעבדות חברת DUPONT, חברת ענק בעלת שם עולמי, ומבטיח שמימה קלה בהדרה שמימית קור אבד מהמחם ב-22% יותר. זהו מה שנקרא - סופר שמימה! הגד העותק את כרמיה סופר ס. הוא בד פרקל משובח 100% כוונה בצפיכותו בהדרה מאוד. טוג הגד היחיד המאושר על ידי חברת DUPONT.

לכרמיה סופר & אין ריתות לוואי, היא אינה גורמת לאלרגיות כמו שמיכות פוך, ולמרות הכל - מחירה של כרמיה סופר & הינו כ-50% בלבד ממחירה של שמיכת פוך.

**...וכשהנכדים באים,
יש לי חידוש עולמי:**

שמיכת ברמיה רב-עונתית

ממיה רב עונתית, שתי שמיות קלות
מתחברות באמצעות סקור (ריי-ריי)
מריקאלי לשמית חורף אחת.
ממית כרמיה רב עונתית מסיב הלומיל
התורה פתרון מושלם גם לחורף הקרוב
ונות המעבר:

גוד הצעות חמות מכרמיה

החודש במבצע

שמיכת חורף חלקה פייברפיל
100/150 ח.ב. - למחיר 50/150 ח.ב.

שמיכות חורף - הולופיל

שמיכת חורף - קואלופיל

150/200 ס"מ - ליחיד - 176.39 ש"ח

הרמז הסודי

כרמיה סופר סופר שמיכה!

**"ישנתי עם פוך
עד שגיליתי
את שמיכת
כרמיה סופר"**

שמיכות כרמיה

המגזין החדש

סיד קיט ג'ון (משמאל)
ולדמן המודרנית הלאומית
נגד קליטת מתגרים צבעונים.

חוכי האכלה
השוארית נשאל
לאחרונה אם הדרך
לאחונה של תאצ'ר
פתוחה עדיין בכי
שרמן. לא, הוא
אמר, אלא אם היא
לא מבחינה שהוא
מתקרב.

(המשך מחומור הקודם)
בחור ישראלי ובחור סוציאליסט, אמר שרמן, האם טוב לישראל ששני מיליון ערבים, מתפללים עליי טהרן, טיבלט ורמשה, וזה לאורחי צרפתו ומי הם יגולו מקומות עבודה, קהילות והצטרפות לא?
שרמן מחקשה להבין מדוע יהודי צרפת אינם עטים על המציאה והזכרים אל להטן. בריוק כשם שממשלת ישראל, משום מה, נמנעת מליצור עימו קשר ולהמיתו לידושלים. יש לו, בעיניו, טענות קשות נגד שגריר ישראל בצרפת.

שרמן, לכוחו יכתב, מגלה עקביות בנושא. יתכן שהוא איך הקרים את להטן. כבר בשנות הששים כתב מאמרים ב"היילי טלגרף" ו"הארץ" נגד קליטת מתגרים צבעוניים בארצות אירופה. ומאז ועד עתה הוא משמיע אמירות בגנות "צבא השחורים" של ארצות הברית, הפרזיות של מקמר הערבים, ונגד תירות היצירות מקומות עבודה למלצרים מרוקאניים.

כשניקשתי במנו הרכבה איך להגיע למנישה עימו, במעורבותי יוקרתיאליסטי - הוא אמר לי, קח מונית, הנהגים בלונדון לא מוטוטמים כמו הנהגים בלונדון.

אם מניחים את המנו והמפידים הוכן מצודה - מגלים ששרמן מצביע על כיתה אחת, אם כי לא על פתרון אנושי ארצות מערבאירופה שטופות גלי מתגרים, ומרינה, כל מרינה, נהגות מוכות מוכות לעצב את אושיה וזכיותה הבעיה של אנגליה היא שמריבת המתגרים אליה נהגים, פקיסטניים, אפריקאים וס פליטי העירן הקולוניאלי של בריטניה הנדולה, דור הנגים של מרכאי הכיבוש, ילדים של "ילדים".

אלפרד שרמן גודש ירע, אוטודיקט, שולט בשפות רבות, מסוג אלה שהשכלה שלהם נדולה עליהם בכמה מספרים. כרי ליישב את התניה שבין התנגדותו לקליטת מתגרים לבין היותו יהודי אורה בריטניה, הוא נוקט למלא יכולתו הדיאלקטית: הנהגים שלי, הוא מסביר, הגיעו לבריטניה כפליטים, כיום היתה מרינה יהודית. אני נולדתי כאן.

שאלה אבל בשנת '88 היתה כבר מדינת יהודית. תשובה: כן, אבל אני אורה בריט. שאלה אורה בריט שחור לבריטניה ממדינת ישראל. מה היתה כחוב האמר אילו מיליוני ישראלים היו מבקשים להגר לבריטניה תשובה: בישראל יש ארבעה מיליון תושבים בלבד, זה לא העולם הערבי עם מאות מיליונים. העמים מבין הישראלים שרצים להגר צריכים לנהל משא ומתן אישי עם שלטונות בריטניה.

הסגנון החדש

הולנדריות המילולית של כתבי שנות הששים - צד זה עיט של עורך הייילי טלגרף, שהורדו לרכוש את עט. בראשית שנות השבעים הקימה המפלגה השמרנית מבין לוחקי מיליטרי, והעמידה בראשו את ה"ז שרמן וקית ג'ון, המבין היה למדרשה הלאומית של השמרנים. במבין היה יצאה הורה של שוק חופשי, איש לגרלו ולייחוס, מערכות ממשלות מיעולת עד אפסית, התנגדות לקליטת מתגרים צבעוניים.

לפני שנים אחרות הצטרף ג'ון לממשלה, ושרמן נהיה מהמבין, בברכת המפלגה כנראה. בשל רעותיו והתבטאותיו הער שרמן ל"זם מדי" כדי להחזיק בו. מקורביו המועטים יאמרו שהוא קורבן האנטי-איתלסקאליות של השמרנים.

בינתיים בא הקץ גם על עבודתו ב"טלגרף". לורדי, נמנה מניות העיתון לאישעסקים קדי אשר הבא עיט ושיש, צעיר, אה, אמר שרמן, הייתי כדור אחר העורך הקודם. במערכת ה"טלגרף" אפשר לשמוע הסברים אחרים. אלפרד שרמן, אשר לפני שמתוודע שנים הוצג כ"איש המסחריות" שמאחורי תאצ'ר, ראש המבין הרעיוני של השמרנים ועיתונאי בעל שם - יושב היום מורץ לכל הפיסטונים, מתפקד כעורין נקרא ונשמע כגימיק, כל-התקשרות, ביניהם המלוויה ועיתונאית כמו "גוריא" ו"כאניניפרינס", מתחזים במניה מפרסמים את הניגון כשמהם סמננות מתבדרת.

עד שנת '71 היה שרמן כתב עיתון "הארץ" בלונדון, תחת שם"העט" אלקי שם. "אלקי" היא האות הראשונה של שמו הממשי: "שם" כרי שאלה אשר יתנו נגד וביקורת, והפכו מיד לאנטי-שם. אני מעריך את גישתו שוקן, אמר שרמן, הוא עשה עיתון טוב אבל מגרשם שוקן אי-אפשר להתפרנס. במשך חודשים ספורים גם היה כתב "ידיעות אחרונות" בלונדון. הם הפסיקו את עבודתו, הוא אמר, משום שלא הייתי מספיק צחוק בשבילם. בבית "ידיעות אחרונות" בתל-אביב, כמו במערכת ה"טלגרף" בלונדון, אפשר אולי לשמוע פרשנות שנה. ואכן כן, הוא מעז הכל, לחשוב הכל ולקטטט הכל.

לחשוב הכל, לפטפט הכל

שרמן מתגורר בדירה נאה באזור יק, בדרום מערב לונדון. בין הספרים הרבים שבספרייתו הטעונה ניתן למצוא את "המחיר של שלמות אלונה" ואת "ארץ הבכיר" של לונדו אליאב. שרמן מתווכח עם לונדו אליאב מעל דפי העפר ממש, תוך כדי קריאה רשמי-חש בכתביו רגון, הערות והארות, כולל מסקנת סופית. המחבר (אליאב) אינו מבין מה עמקה שגאת הערבים ליהודים. אילו נשאתו בארץ, שאלתיו את סר אלפרד, הוכיח הייתי עט מכוונה פוליטית?

כשנודתי בישראל, הוא אמר, הייתי איש הציגים הכלליים. היום הייתי כנראה קרוב ברעית הבסיסיות לליכוד, אבל נסמך לשמטען פרס. אני מאר מבין את פרס. סר אלפרד שרמן, יהודי בריט, בעל השכלה גבוהה, תוארן ראוותנות, נהניק עצמו מכל הקהילות, כולל היהודית, וזה כללי של משרד פרטי לעיצוב דעקורקול, מתקנים פוליטיים ותחילי קבלת-הוללות. על בריטני הביקור שלו רשומה טיסמה לסינטי המען לחשוב יעז הכל.

גאון מדי
זה מה שמעים בו:

מזוז חדש!

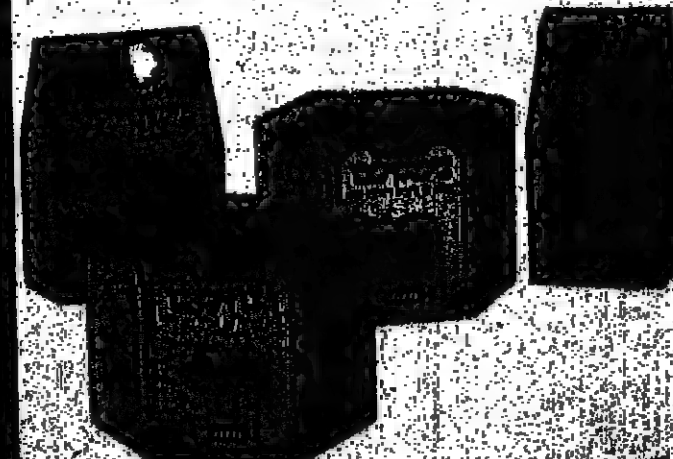
ישמח חדשן אפילו שנייבו שני המוצרים הראשונים במדרת "מזוז", מדרת הענינות והחזקה, העשויה במיוחדת יבשים.

אניזמבו

הנהגים את-לח באיכות החדשה של מזוז. מכילא אניזל, לח, קמח משובח וביצים שלמות.

ציטוקמב

הנהגים שלקום ציטוקים ורדם מה שמעים בה זה מה שמשים בדת עם מיצים שלמות, גם קמח משובח, ואת כל מדרות המעם של מזוז. כל ענינה - חוויה.

כל ענינה... חוויה!

הנהלת משרד הביטחון
הצהרה

לא מצאנו בכל העולם
שילוב יותר מושלם

הנהלת משרד הביטחון
הצהרה

כאשר גילי פוסטרופר, מנהל
האחראי על ענייני הביטחון
אני יודעים היטב כי שירות טובת הציבור
הוא תמיד.

בשירות המבחן הזה, המבחן הזה
ביתר מפורסם, אני מייצג את המדינה
והמורשת הטובה שלה. המבחן הזה
באמצעות-הברית המעולה שלי.

מנהל משרד הביטחון, גילי פוסטרופר, מנהל
מחלקת משרד הביטחון, גילי פוסטרופר, מנהל
מחלקת משרד הביטחון, גילי פוסטרופר, מנהל

המחלקה הפוסטרופרית
המחלקה הפוסטרופרית, המחלקה הפוסטרופרית,
מחלקת משרד הביטחון, גילי פוסטרופר, מנהל
מחלקת משרד הביטחון, גילי פוסטרופר, מנהל

שינה טובה אינה מותרות

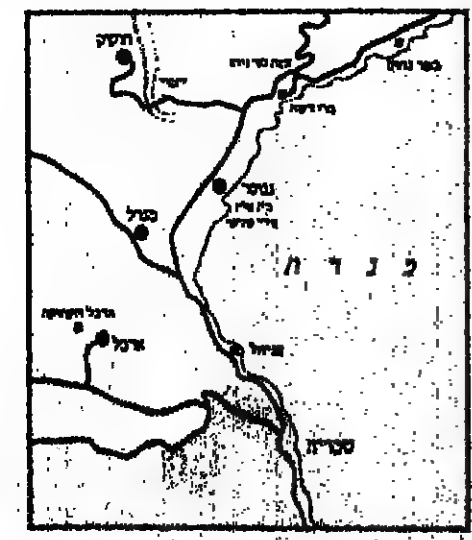

מאת גילי פרידלנדר
צילומים: שי גינוח
בשיתוף רשות
שמורות הטבע

42. אל פניאל, בית אלון והשפנים

היי של בן משה חקלאית בגליל שהלך
לפלישת אלון בן 30 שלא היה רמטכ"ל
כי היה במלגה הלא נכונה. תלמיד ובוט
אקספרט. חבר קיבוץ, שר החוץ. בן האי
רץ עם העבדות הצרפתית של כפר חב"ד, זה
עבדות הגלילית. "חוכנית אלון", שהכין
אחרי מלחמת ששת הימים, חוכנית עם
מחשבה מדויקת לעתיד שני העמים החי
ים בארץ. על שמו "דרך אלון" מדרבו
יתרה לאור השומרון.

החשיפה החקלאית
ביוני 1986 גילו שני חברי קיבוץ גינוח
סירה עתיקה שקועה בחוף במדרת. הרעש
היה גדול. הסירה הראשונה מלפני אלפים
שנה שמצא במדרת.
צוללים ימיים וארכיאולוגים חפרו את
הסירה, במשולח מטעם אגף העתיקות,
ועכשיו היא מוצגת לראווה ב"בית הספר"
החדש. בבית אלון מוצג סרט בן 15 דקות
על גילוי הסירה ודרכי שימורה.
הסירה בנויה עץ במבנה, ולאחר שושנה
כל כך יפה אלפים שנה בזמן, יש בעיה
אין לעלול בה במוזיאון, כדי שחשמה גם
לדורות הבאים.
הסירה היא מהמקומות המאה הראשונה לפנה
ס. הסירה או במאה הראשונה לספירה.
אז היה זה ישר ממצר, ומסירה בואת
יבא שמען מנסה לדון במדרת. על שם
וקרא האממן "סיניט פטר", והוא היה
למלך של הנוצרים הראשונים. ביוזבת
החברים על שפת המדרת עסק או בזקל
את אבדיו, כמו הימים, בקרב הכארי שה
העלה בין יתרו מלך חליליו של גיטוס.
ויצא תרומות וסירות מלאות לחברים
יהודיים וטובעו במדרת, "היום הארץ
מדר".

שמאל העמוד בגליל
עמוד - או אפשר
החמישי למעלה
קטן פניאל על שפת
המדרת - קטן
אחריה רומאני

כיספת הזהב

אלוהים בנה ירושלים
להפילא שמשפון לעכו. בה
קבור "הבהאי אוללה" מיסד
הדת הבהאית, בעולם
המזרחי וארבעה מעלים
(בצדדים הקטנים של המזון)
לשואל דונלד גינסק. קטן
הושאן הכללי של הבהאים
בירושלם, דהלי נוס, דונלד גינסק
דוויט וינס בראשון.

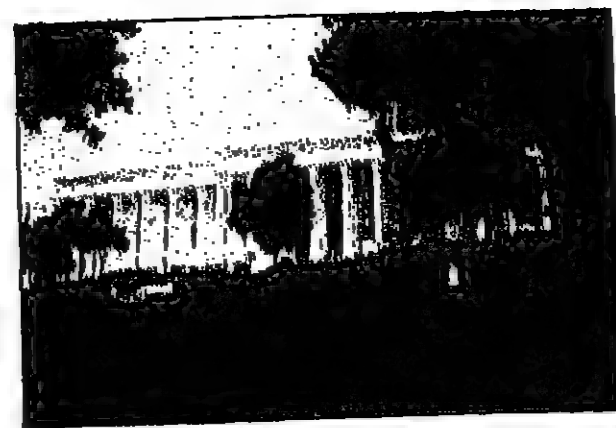
כבר מאה שנה הם חיים בחוכנו - ועדיין איננו יורשים עליהם
הרבה. הם הקימו כאן היכלות שיש וזהב ומטכ"ל ינוק של
ארגון ומכונולוגיה מחקרית, ונדמה שמדובר בדח "דה לוקס"
ובהרבה מאוד כסף. הבהאים, מאמיני "דת הצעירה בעולם"
מאח של בשן צילם: ישראל מלבי

הפרעה המצרים לא רחם לו גלימה, הוא גם לא נראה מרחיב כלל. באפסחיות
הנשומה, במגנבת המוריד ומעיל הפקיסוס של נראה רונלד ביינס, סגן
הגשר הכללי של הבהאים בישראל, נריס יותר מבדיס. נחלכו בשבילי נן
המקיש הבהאי, המסופה ער גבעול ורישא המצחון, הוא מוכר פקיד ממשלה
מ"יס מיניסטר" חליפה אמורה שיער כסוף, מכסא בדיס מהסרטים. יס יס, אינור.
המרים והחילו להחזיק כאשר חלץ את העליים המצחצחות על השטיח המריס באחת
מפיתות המקרש ונכנס בראש כבוד לחדר עשיר מרחים, ואחת ספוחה ונכנסות שייסל
- קבר וריבאר, מבשר החד הבהאית. כשיצא משם, בחילוך לאחד עם הגב לרולת, כבר
לא נראה לי אנגלי כל כך.
אני לא רואה עצמי באנגליה, הסכר ביינס, יליד מצ'סטסר, יונג לא כישראל.
למה? - כל העולם הוא איץ אחד, ואנחנו כולנו נתנית, בלי הבדל דת, גזע ומין, זה
אחד והעשינות הבסיסיים של הדת הבהאית - אהדות האנושות.
ביינס, לשעבר יועץ כלכלי בקונצרן "גלף אנו ווסטר", "משפטי" בהסכרים
לחריטות כמנוי. יש לו תשובה לכל שאלה ו"אהה", על זה גרוס אבר גביאנו,
הבהאי-אוללה. "אף חרץ מהשאלות שהוא אינו רוצה לענות עליהן, אז הוא שולף חיוך
מגומם ורעור לשאלה הבאה, הוא נמצא כאן בשליחות הבהאים כבר 17 שנה, שני ילדיו
למדו באו, בליא בק, הוא פעיל במפעל "דוסרי" בחיפה, מספר בתולדות על מבצע
"ארוחות על גלגלים" לקשישים. אבל עבדית הוא יודע רק בער - ומקפיד שלא
לדחשק לתושב של קצר, שכן בכל יום הוא עשוי להשלח למקום אחר מטעם הבהאים.
(המשך בעמוד הבא)

היה זה יום

הנהלת העיתון

עבדול כרוא, בנו של מייסד הדת הבחאית (מימין) והקמפלס דמוי ומרתון שדוקס מאחורי חילב "כיפת תחוב" על הכרמל. חמישה של מאר ארכיטקטוני.

הדת לא עוברת אוטומטית בידושה מאבוח לבנים: הבנים צריכים להצהיר על רצונם להשת"ף אליה, ולא כעם אחת אלא כעמים.

(המשך מהעמוד הקודם)
מנכס (מאקס) ראשון נראה ששמר את כדת דת לוקס, עם תנאי שירות משופרים לא גלימות צמר מעצבות ולא כתי תפילה קורדים, אלא בגדים מערביים וגילים, בניינים וגנים יפותיים (לבהאים 50 גנים במשורה מלאה). כסף, כך נראה לא חסר בכלל. לא רק אנתו הבחוא בוה, בייסס מורה בחיך שמיט פעם טגיס אלינו כאלה שרצים להצטרף מפני ששטט שאננו עשירים. אני מסביר להם שזה טועים. הם גם רואים עולם: הבחאים המתגוררים לכן בשלמים לכל חמש ויכשות, לפי כישוריהם וצורכי הקהילה הבחאית והאוכלוסייה המקומית. מלבד אלה העוברים כאן בארץ, המקבלים ריוח, מוון ודמי כיס - בדרשים המתגוררים בכל העולם לפרנס עצמם בעבודות רגילות. את השליחות למען האנושות הם עושים בערבים. בייסס, למשל, כבר היה בלוסאטבורג, שם טייע להקים מרכז בחאי. שם גם פגש את אשתו, בהאית מחולנד. בחו נמצאת עכשיו עם בעלה בפטואה שבניז'ארה החדשה, מסייעת למקומיים לפתח את רוי האלריקה. "אחרי הדגשים בדת הבחאית הוא לשרת את האנושות בכל דרך שהיא, לעשות את העולם למקום טוב יותר", מסבירה בתחלובת חולי ויק בהאית מקלוראר, המטפלת בנושא פיתוח חינוך לעולם השלישי. היא כבר הספיקה לעבור בקניה ובניגריה. בעלה, בוב, אחראי על מערך המחסנים של המרכז העולמי בחיפה - אחו מרכזי המחסנים המסוכללים מסוגו בעולם.

רצח עם באיראן

הבחאים נמצאים כיום בכל העולם - מונגוליה וחדשה ועד טינדינאד, מקטאר ועד שיקאגו - להוציא את מורה אירופה ואיטליה. באיראן הולכת הקהילה (כ-400 אלף איש) ונכחדה. חקלאים המוסלמים פשוט משמידים אותם. זו אחת הסיבות לפרוץ המהפכה עליו שומרים הבחאים בארץ: עקב קטנת המהפכה של ארץ ישראל בדת הבחאית הם בלאו הכי מואשמים ב"דיעול לטובת הציונות". ואילו לא החאשמות ותיכידות. הם מואשמים בשינוף פעולה עם תשוא ועם המשטרות התשואה ("סואואק"), הם ואשמים בזנות (כיון שהשואות הבחאיות אינם מוכרים באיראן, תשואות הבחאיות נחשבות אוטומטית לחנות) ובכפירות.

בקהילות הבחאיות ברחבי העולם ממכים את בייטוריהם בטכני ויכוח ובעולות מנמיכים הורים שנוצחו עליו ולדיהם, אלמנה בהאית שודדשה שלם בעבוד הכוריים בהם וורח בעלה נערת בהאית צעירה שעבדה כספריה ותאשמה שטימא בירת את ולקוחות.

זוה רצח עם, אומרים נציגי הבחאים כאן. במאחיים בהאים נוצאו באיראן לחוד טאן עליות חומיות. אלפים נאקדו ועונו ונורשו מבחיות. מנהיגי הקהילות נעלמו. רכוש הקהילות וחומות ומקומותיהם המקודשים נחרבו. ילדי הבחאיות שולק מבתי חסד האוונגרדישיות והחומות - ממשותותיהם. וכל זה מפני שהבחאים מאמינים - שהיה עוד וגיא אחרי מוחמד - חלא הוא הבחאית אללה. איוונות העול חיא שמואל היה דוקא משם.

למה חיטה על כך תוליים הבחאית אללה, נביא ומייסד הדת, עוד במאה שעברה. הוא שנתן לבנו עבדולכרוא הדוד גם כעבאם אפגני, את ההוראה להקים את בנייני הבחאים ברוק בקפדות בהם ניבנו. אשלו בניין בית הדין צדק העולמי, מקום מושב מנהיגי הדת (שבנייתו נסתיימה רק ב-1984), וקם ברוק על פי תחזית הנביא.

השטחים על הר הכרמל ובמקומות אחרים נקנו כבר אז - מה שנקרא חוון, כי לבי מערך האדמות הללו שכיו לא יסלא בפו נשלו (דן מוגרמר ניסה לרכוש חלק מהשטח, ולא הצליח), נמצאים כל הבניינים בקשר עין עם קברו של הבחאית אללה עצמו, כעולם כוסן והפילה וגם נקברים עם ראשם לכיוון חווא. לאלה המשרתים כאן יש תוכנית לרצות את המסמות האלה בכו עיניהם, ימים, "זה כבר משור או" לגברי", אומר טיס בראנו, בחאי צעיר וחמוד מקליפורניה. "כאן אחת רואה את ודרכים נכר שקר באמת".

בשנת 1844 הכריז תיאולוג בן 25 מהצד שירא שביאראן, טייד עלי מוחמד, שהוא במשרה של דת הדברים יכולים היו להישאר בכר הספת של המנהיג וכן ויקטוריה "מי הנדריה הזה ששולח לו איגרת כל המון" - אלא שבינתיים צברה דת החדשה תאוצה מרשימה, עם מאמינים בכל רחבי אירופה ואמריקה. האיש נחשב לאגדה בעודו בחיים "זיו אלה גנים שלעולם לא אוכל לשבת, אן גם לא אוכל לתא" אותך, כוב עליו פדמסון אחארי טראו מאוניברסיטת קיימברידג', ויחיד שראין אותו אי פעם.

הבחאית אללה נפטר ב-1912 ונקבר בבגדאד, שנחשבה מאז למקום הקדוש ביותר לבחאים בעולם כולו. הם משמרים את המקום בלי דת משמרים צידי קיר עתיקים, שוללים רשא וחלבי מירבא, ורשו מסביר לאותה שטיח פריי חי של פורים, שישל וסלם, הכל גוון עד לעשרות המיליונים. מושל בחור אחו שומרים תעודות ותכנים מקורים של הבחאית אללה, ובחור השנים שלו מוכנה על המינה הליטה שלם, ולמרגלותיה נעלי הבית.

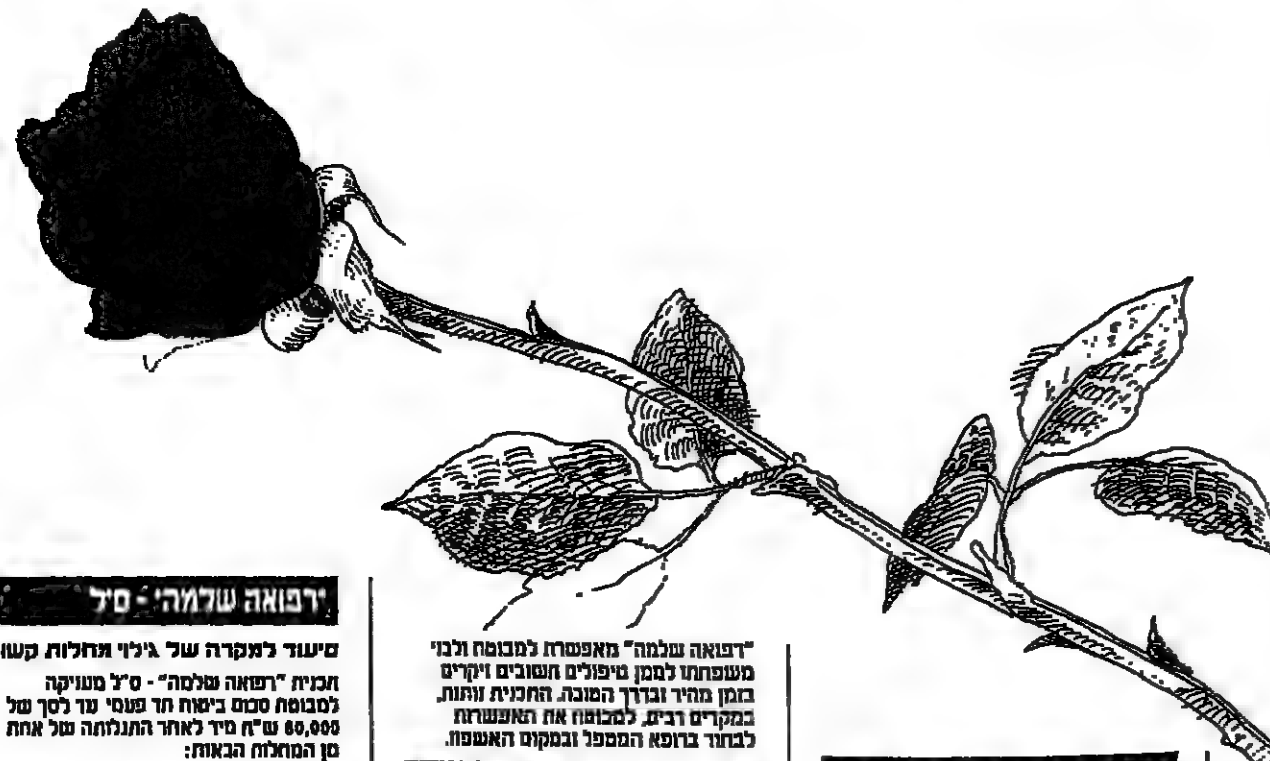
אח למי ששרתה עליו רוח האלוהים, השאיר אחריו בהא אוללה לא מות במאה מטבים ולקם עדיין לא תורגמו לאנגלית. צוה וקריס מייזר ויושכ כוס עד כי בגנין הגנון שמתאר המקדש נמצאים התכנים המקוריים שלם בדת קדשה זה המקדש היחיד בעולם כי נמצא תמונת. ויזקנו של הבחאית אללה. הבחאים, אליה כהרסה גני הקהילה הגדולה המסורת לויקאקא קדישה, אינם מתייחסים המונח של מימי דתם.

(המשך בעמוד 31)

הכוחות הביטחון של כלל מהדשה שוב

רפואה שלמה

ביטוח בריאות למחלות קשות מחלות לב, התקף לב, מחלות כליות, מחלות סרטן, שבץ מוחי, השתלות לב וכבד.

רפואה שלמה - סל

מיעד לקרנה של ילדי מחלות קשות. תכנית "רפואה שלמה" - סל מעניקה למבוטח סכום ביטוח חד פעמי עד לסך של 80,000 ש"ח מיד לאחר התגלתה של אחת מן המחלות הבאות:

- מחלת הסרטן.
- אי ספיקת כליות.
- השתלת כבד.
- שבץ מוחי.

התוכנית הינה תוספת למבטח ביטוח חיים (קיימת או חדשה). סכומי הביטוח צמודים למדד.

פרטים ומסכים תוכל לקבל אצל סוכן הביטוח שלך.

"רפואה שלמה" מאפשרת למבוטח ולבני משפחתו לאמן גיפולים חשובים ויקרים בזמן מהיר ובדרך המובט. התוכנית וותנת, במקרים רבים, למבוטח את האפשרות לבחור ברופא המספל ובמקום האשפוז.

רפואה שלמה - לב שקט

תכנית "רפואה שלמה" - לב שקט מעניקה למבוטח סכום ביטוח חד פעמי 36,000 ש"ח מיד לאחר האירועים הבאים:

- התקף לב.
- השתלת לב.

תכנית "רפואה שלמה" - לב שקט מסמנת הוצאות רפואיות מיידימו למבוטח בגבול האחריות המצוין בחוטי הפוליסה שקב השיפולים הבאים:

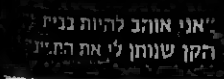
- ניתוח אגניק לב.
- צינור.
- ניתוח ע"בן.
- שיקום לב צייד.
- שיקום לב אמבולארי.

הקדם רפואה שלמה למכה

אין זה מיד כי הרפואה הציבורית בארץ מתקשה להעניק את השירותים הדרושים למטבים ממחלות קשות. במסגרת רבים הוחלים מחזיתים חדשים רבים ליתוח או שיפולים מיוחדים, כאשר לגרום המון ים השיפוח קדישה במתן תפיסול. ים ותחולים מדרשים גם להוצאות נספית נבחות הגרמות שקב מייפולים רשמיים מיוחדים בארץ או בחו"ל, או לרביעת תרופות נדירות ויקרות, שהרפואה הציבורית אינה מממנת אותן.

קבוצת הביטוח של כלל מרדיה את מסגרת הביטוח שהעניקה עד כה למבוטחיה במסגרת התוכנית "רפואה שלמה" מאפשרת להוצאות רפואיות מיידימו למבוטח בגבול האחריות המצוין בחוטי הפוליסה שקב השיפולים הבאים:

هذا من اجل

1978 26.2

דודו מיטל

נולד במפתח חקוה, 1951, גדל

**השאר, היה חזן בבית הכנסת הגדול
בחל אביב ובקהילות שונות בדרום**

אשר קנה מה שגדל בחור מרומם, חרשנו
הוא, אני לא מרשם בזה שגנו למסכב בזה
בגדים אני קנה כל שאני מוכר, לבס חמות
עור רבע שעה קנה חלב ובורח ל עור רוחי
אני מוכרם משהיה בחל - יורן פסח
הגנו חל - יורן פסח
הוא חל - יורן פסח
ל חמות של גנום, אבל אם קנה לא יורן
אם, חמות בורח ופסח - אני אתה את יורן

1 מניע אותך? הרצון להשאיר אחרי משהו. אנחנו דיירים ארעיים בתחנות ביוניים. או
צה שידעו מי היה דודו מישר.

גם מעץ דוד אני מפתח. יש איתי כל הזמן קמיע
לי מיש, משובל שאני הולך איתו. הוא אדם

כבשיהיה לי הרבה כסף, אקנה מטוס.
הבטחתי לחברים שאקח אותם
לחור"ל. זה חלום.

ללכת למסיבות של חם, קרוב, לא מרים להגיש
עם קרובים וידידים, גחם ביתם, אחרי ההופעה אני

והתביישתי לומר שאני רוצה להגיע לברדיוויי. אני
כיסית, רק על רובע אני מסוגל לתת את כלי מבלי

אלה הן נגזרי אסתי. לרצותי, הוא אדם דתי במלוא שכן המילה לא עושה דבר מכלל לרח"צ עם אלו

הרב משה חיים ויילר, י"ל, אב שכול לאדם וגדעון ז"ל. בשבוע שעבר דיבר בטכס הזכרון לחללי העריון ליד קיד ענק ועלין שמות המופלים, ביניהם בניו. מסמט 20 אברכים שאינם משרתים בצבא לא היו שם ולא שמועו אותו אומר כי צוואת המופלים אחת היא - שכולם ישרו בצה"ל. 4570 השמות בדקת ירחון לדב"ז הד של זעקה.

אב הבנים

אחא חייכל קברא

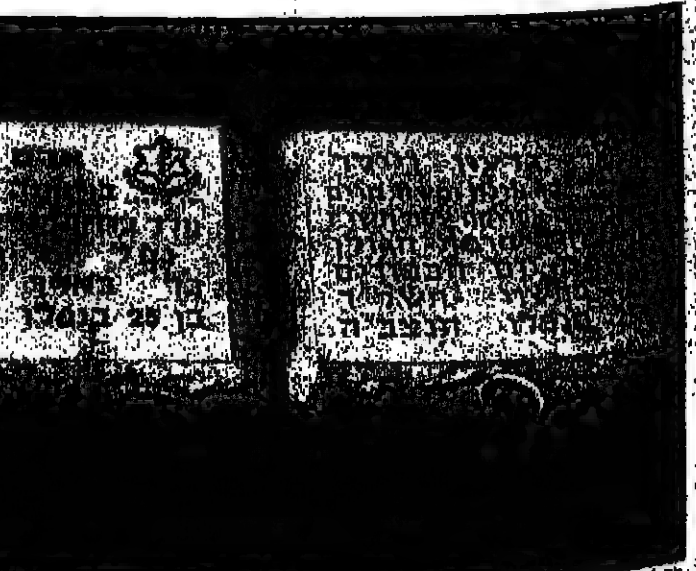
מרגיש רגשי אשמה סאני חי ואינו לוקח חלק בהגנת הכוללת. זו מלחמת מצוה. זה מסלול חייו של משה חיים ויילר, רב רפורמי, סוכב על פני כדור הארץ - רינה ישראל אר"כ דרום-אפריקה וישראל - וסקסין את ההיסטוריה לכדור-גורל דומים. אבל ירושלים חסיד נכנסת בארבע. לא השב ארבע של כל מה והוא גם נוכח בתואר "יקר ירושלים". "לאחר מלחמת שכת הימים", הוא נזכר, "נבעתי לכולן במזרח ירושלים לבקר מכה בדרום-אפריקה. הייתי וקטן לפני ארבעים, את התחנות וחתה מול ישיבת ברסלב. עבר שם בחדר ישיבה צנוע והתפתחה סיחה. את אשר לי, אצטנו עשיתי הכל בסביל מלחמת שכת הימים. חתה לנו בשמחה של עשרים ארבע שעות בישיבה טאמרה תהלים". אברתי לו ידיו, אני מאזי גול בתהלים, אבל אני גם מאמין בכלי טילים לא נחקים כאן.

בשנת 1970, בזמן מלחמת ההתשה נהרג בנו אדם, סלוט סנים לאור מכו, במלחמת יום הכיפורים, נהרג בנו נדעק. צוואת המופלים עליה ויילר לא מנצחת אינפורמט פוליטיים, המפלגות הצדדיות מאיימות להחלי את הממשלה אם יוכרזו בחרי הישיבות לשרת בצבא. הממשלה סביר להניח, לא תיטול על עצם של עשרים אלף חסידים כסידים לגיון הצורך לשרת בצבא, אומר רב משה חיים ויילר, "מסתבר על טקדות והחזרה לפי הנצרת גרולי ישראל אנתנו נלחמים בארץ מלחמת בציוה ולא בלהבת רכות. זה הברל עקדתי. מלחמת מצוה לפי ספר בכדור פרק י, פסוק יט - "כי תבואו מלחמה בארצכם על חבר הצדק אתכם והירקותם בחצוצרות ונזכרתם לפני ה' אלהיכם ונישערתם מאיביכם".

הרבה ציטונו. סימכין, הוא אומר, מהמקורות. "לפי הרמב"ם יאיוו הוא מלחמת מצוה זו מלחמת שבעה עשרים ומלחמת עמלק. ועודת ישראל מיד צו הבא עליהם, והרמב"ן מוסיף לספר הצעות של הרמב"ם: "סנצטווינו לרשת הארץ אשר נתן ה' לנו יתעלה לאמחוינו ולא נעננה ביד וולתנו מן האומות או לשממה, והוא שאמר להם והרשעתם את הארץ וישיבתם בה כי לכם נתתי את הארץ לרשת אותה והתנחלתם את הארץ".

"התמכרות על היסב"ם למען שחרור בחורי ישיבת משידת צבא יסודת נשערת המורה. אני מדעק, אומר ויילר, "את מה שרשיי אכר לפני זמן רב, כאשר נדרש לטגניה כיצור קיה הרבו שהפסקו ללא תחום קינר, נפש גנש, עין געק, שו בשן יד ביד, קים לפסק כי חצא למלחמה של אייכר". על פי רשיי העשר בין השנים האב בכר שיק מי שחור לו אבר או שהוא סומטום או אנדרונוט, רסאי שלא לצאת (המסך בעמוד הבא)

מרו, יום חורף, השבוע שעבר. טכס ויכוח ל-4570 חללי חיל הסיני, הרב משה חיים ויילר, נציג החרדים השכולים, נשא דברים. ויילר לא דיבר על תפלים, הוא דיבר על צוואתם. "מור צוואת המופלים", אמר, "התשובה מוטות והרמשהמעות - שכולם ישרו בצה"ל". בהמשך דבריו שיבח את המלחי ישיבות המשרתים בצבא וגוסלים חלק במלחמות ישראל, בהגנה על ערים אלף אברכים שאינם משרתים בצבא לא היו שם, לא שמעו את דבריו כל רב ויילר ולא ראו את הקיד ועליו אלפי שמות, ביניהם שמותיהם של אדם ועדן ויילר. שם, בלטרון, זו לא הייתה סוגיית פוליטית או רכות שריו של בער נהג. 4570 שמות ברקע נתנו לדבריו של ויילר הר של זעקה. "זעקת כאב", אומר דני.

לפי רשיי, קבריהם של אדם ועדן ויילר דיל בהר הרצל בירושלים.

ארוחות עסקיות 17.50 ש"ח בלבד

אווירה רומנית אמיתית

במסעדה בוקרסט' סעודות באווירה רומנית קסומה. התבשילים והמעדנים המיוחדים: מרק צ'ורבה, האיקרא הבייתי, המטולאים עם הממליה. גולש רומני מעודן. אנטריקוט בקר 350 גר"ו ערוכים למענך ע"י המטבח הרומני המקורי בהנהלת סימון ומרקו מרומניה.

החדש מבצע מיוחד: ארוחות עסקיות 17.50 ש"ח בלבד

המסעדה הרומנית המפוארת ביותר שניתן למצוא במקומותינו: מקום שמח, שילוב יבבה כינור צועני ועמחת אקורדיון. אוכלים תבשילים מעודנים, שמחים ולא שוכחים את השתיה. ולקינוח: "ספיינל" - בקלאווה רומנית רובוש ועוניות ביחית

ליחוי מסעדה, אמנים ותזמורת - ערב ערב מתקבלת המנות לארזים חגיגיים. RESTAURANT BUCAREST עיר ון 25 ת"א. מל. 262922. מחיר יום יום רצוף 24.00-12.00

סלולרית

A black and white portrait of a smiling man wearing a military beret. The beret has a circular emblem on the front, which appears to be a stylized bird or winged figure. The man is looking directly at the camera with a friendly expression. The image is framed by a thick black border.

A black and white portrait of a young man in a military uniform. He is wearing a dark beret with a crest on the front. The image is high-contrast and grainy, typical of a photocopy. The man has dark hair and is looking slightly to the right. The background is dark and indistinct.

למלחמה. חוץ מהם, אומר וייל, "כולם צריכים לשרת בצהל ולהגן על המולדת". כשאבא לבשר לו על פליטה בוא אדם לא הויל רמסע. "לא בבית, כי אני שלחתי אותם לשם. אני מאמין בשלשום ערכים: אהבת האלילים, אהבת המולדת ואהבת האדם". במסיבת בר-מצוות של אדם שנשיכה בן כרדום אפריקאי, בנעוטים לפניו, עילית חרבה רומן קצר לפני שהמשפחה כולה עלתה (שנת 1958), אמר הרב וייל: "אני מקדים אותך למיטת ישראל".

ויילר לא ויתר. בדרשה שנשא בחגיגות ידב התמישים ליהדות הערפאת ורומאטיק, אמר: "מראשית פעולותי אימצתי את האידאולוגיה שלעולם לא שקוף את היהדות האורתודוקסית, אולם אם היו הם אכזרים ובלתי נעים כלל, הריני רוצה להפלימוק וממציא: הדרום-אפריקני - פילדמרשל נאצימולר וזאת אדם לגבות, את השטחיה ורבות".

התחלה של ימינו, וזמן ארוך קודם לכן, 1945 והחלטה השוללת כל פעילות מליצה ו"רציונליות" ויילר לא ובה לשיתוף פעולה.

ד. א"י אוכל לשלוח את השמיכות. לפי תגרסתה הבטי' שהם משתחררים ו
א. תורם גורל כאיימק חלפסון. וזא לא הביא את השמיכות העניי', שכלל מו
ב. בארץ ישראל נתונים הבושים העניים האלה מרודס-אפריקה רבו מ' ליל
ים שנפלו כאן. במסופ של רבר שבבטי' אותה השמיכות נמצאת היום במסופ
ת'השרון.

שנת 1988 עזבה משפחת ויילר את יוהנסבורג ועלתה ארצה לקדש ארזה. הם התגששו אורח, בבורת אקספורטר ששולחיהם במחלתו וזאקלמה לא היה חסד. קיבצו קיבצו, קיבצו. כעבור חמש שנים הם חזרו לירושלים לשכונת אשכנז, ואחרי חמש השנים, ארבע שנים ויום אחד, בראיון שנערך על עברו ועתידו ב-1970 במחנות המעברה שלתת, מבוססות, מייסדות "מבנים".

התחלה של עבר ויילר בארץ לא היה מן הרבות. "אחריהם ברחו ישראלים מהם", הוא מספר. "אני חשבתי שיש לי חברים, אבל כשראיתי אותם לא התחברתי, כי איש איש נלחם בעצמו".

הוא נעלה ונאחז. "אפילו תבעתי ליהדות מקומות מגורים לא קיבלה תשובה".

[illegible][illegible]

בשמות ו' י"ג, אב שכול לאדם וגיעין ולי אדם

השבתון לצעירים

פרס אישי חנים לכל חנויה הסכר
"עוד שירי רחוב" שנמכרו 17.50 ש"ח

השבועה לצעירים

שִׁים לֵב

★ תקבל חינם פרס אישי מיוחד – חספר "עוז שירי-רחוב" מאת סמדר שיר.
★ תשתתף בהגרלת פרסי ענק שפרטיה יפורסמו בעיתונים!

[illegible]

[REDACTED]

בשמות ו' י"ג, אב שכול לאדם וגיעין ולי אדם

כאן יש את הכל

אור עקיבא

(המשך מעמוד 10)

לוינסקי: "לא בין המערך והליכוד. בין ישראלים ואמריקנים, בעיקר עם דפדופים והקונטרסטים שאין מפלגה בארץ שמייצגת אותם. אחרי ההפך ב'77 חשבו בליכוד שעמדות המפתח בסוכנות שייכות למי שניצח בבחירות בארץ. האמריקנים הבהירו להם שתרצות הבחירות בארץ אינן מחייבות את יהודי אר"ב. ליליאן שלום, אשה נמרצת ואנרגטית, ידיו של מלך מרוק חסן השני, גם היא מייצגת עם בעלה סטיב את בעלי הנאה האמריקנים. היא מקוננת שלוינסקי והא 'ג'נטלמן אמיתי שחבריו הבניסו אותו לצדו שהוא חייב לצאת ממנה". ליליאן שלום כושרת בהנחה שיש אדם אחר עלי-ארצות שמסוגל לפתור את בעיות הסוכנות. "לא לוינסקי ואפילו שמעון פרס ואריק שרון לא יוכלו להפיר בכוח אישיותם. את המדינה של הסוכנות כמוסר לארציני, שהפך מפלט לעסקנים מהליגות הממוכות שלא מצאו את מקומם בממשלה, בכנסת או בהסתדרות. כדי לעשות ברקבית בסוכנות, כדי שהיא לא תמשיך להיות מוסר מסוכסך וסוכנות נסיעות לשליחים מיותרים - צריך לשנות את השיטה, לא את האיש", אומרת ליליאן שלום.

לוינסקי לא מסכים. הוא מדבר על התכנית שלו לאחזק בקביעות נדרש, אם ייבחר. זה כולל קיצוץ יחיד נמנעת מספר חברי הוועדה הסוכנות, 17 במקום 36. תוספת של נציגים אוטנטיים לחבריה האמנים כמו אנשי אקדמיה, ראשי עיריית ירושלים, לא נפולת עסקים שלא מצאו את מקומם. הוא מתכנן גם לצמצם מחלקת או ביטול וכמובן גם קיצוץ במספר השליחים בחו"ל. לחור של לוינסקי נכנס ויוצא שר הקליטה יעקב צור, זה שמשרדו מתנה בסוכנות וכן שני המוסדות קיימת מתיחת אם לא יציבות גליל למחצה. או אולי צריך לבטל את הסוכנות היהודית כולה, אני שואל את לוינסקי. "הכלים", הוא אומר, "אני רוצה לראות שר אחד בממשלה שיוותר על הצקים שהוא מקבל

רוטציה עם סגן צעיר וצמוד

י"ד הנחלה הסוכנות נבחר בקונגרס הציוני המתכנס אחת לחמש שנים בירושלים. בקונגרס נציגים של מפלגות הישבות בכנסת - מערך, ליכוד, מפד"ל, מ"מ וכו', ושל ארגונים יהודיים אמריקניים בגוף התנועה הרפורמית, הקונסרבטיבית, אורון "הד שט" וכו'. במפלגות העבודה קשור עיסוק עם הרפורמות והקונסרבטיבים באר"ב שהתחייבו להצביע בעד לוינסקי וכן הבעיות לו וכו'. העיסוק חושל בברית האומנים של הסוכנות היהודית (המונה 72 חברים שמחציתם הם נציגי המפלגות הציוניות ומחציתם נציגים מחו"ל, לא ציוניים) שרק באישור ויתן לבחור את י"ד הסוכנות או אחת חברי הנחלה. אחי שחי"ד היוצא של חברי האומנים, גידל חומברג, הכשיל את מועמדותו של לוינסקי. מנסה הו"ר החדש, גורל קפלן מדרום-אפריקה, לחזור אח המשרד. לעת עתה בלא הצלחה. בשל התנגדותם הנחרצת של הנציגים האמריקניים. הצעת המשרד האחרונה שחוללה שמעון פרס - וועדה לוינסקי ובה עם סגן צעיר וצמוד שיחלף אותו כעבור שנתיים...

רואה ואינו נראה

(המשך מעמוד 8)

להתפטר. אנהו מסכימים להתייעל. אבל עד עכשיו אי אפשר לא בא והציע לי איד לעשות את זה. המביל עצמו מנה ועדה שעמדה להגיש לו ר"ח הקבע פרק 70 איש מיומרים ברשות השידור. המביל קבע סמינרים 600. הר"חות נכנסו. אולי הם פשוט לא היו לסוכות והנחלה".

הרבה יש לו כלל, לרינאל פאר. הוא מדע לכך שהייתי של אנשי הטלוויזיה בעניי הציבור נמנה. כן, הוא חושב שיש קשר בין זה לבין העובדה שהמערב הפוליטי מציג את אנשי התקשורת כמשתתפים ובטלנים. "הפוליטיקאים שמשימים את הרברים האלה הם אמנם מיעוט קולני שגורר היתרון של אחרים, אבל הם הצליחו להציג אותנו כערכי ישראל. ככל מדינה בעולם התפשטת תקשורת המונים וזכה לגיווי מצד הממשל. חמיר מבורים שהיא אמריקאית, אצלנו, גם כשהעורך היה בשלטון, גם כשהליכוד וגם כשהימין ביח, והתה וישנה ביקורת על הטלוויזיה. הוא מולם מבקרים אותי, כנראה שאני בסדר".

ואולי הממשלה לא מעוניינת בטלוויזיה חזקה ועוצמתית אולי יש כאלה שלכן כלל אינם מעוניינים להבדיל את הטלוויזיה

לוינסקי ואחיו "המקרה שלי לא דומה למקרה שלו".

מסוכנות לחינוך, לרווחה, לקליטה. רק השבע שלוחי צק של 20 מיליון חס ליעקב צור. רק הסוכנות היהודית במתכונתה של היום תוכל להבטיח שיעור צלע למסגרת ישראל גם בשנים הבאות. לשכחו של עקיבא לוינסקי פמוכה לו של הושבראש היוצא - אריה וולנר שונה שנים עבר יחד, בדרך כלל בהרמוניה לוינסקי נא על שלא השתתף במהל השנים שפרץ לפני כווצישה להרחיק את וולנר בשל פעוריות הציבים בכנס לאומי "לא הצטרפתי לדורשי ההרחקה, לא עשיתי לדולצין את מה שהוא עשה ליסוף אלמוגי". עליכן, לוינסקי מאוכזב שוולנר לא גמל לו השבע באותה מידה של הניגון. "דולצין היה יכול למנוע את הבירור בהגדרת האמנים, אבל נראה שנתן לו קדיש גדול מדי".

ולמרות הכל, במחנה אכרית, מבין לוינסקי לסייע לדולצין למרש בבחר ואי להעניק תפקיד של כבוד. "רק לא נשיא הסוכנות. זה תפקיד מיותר שיעור מחלוקת ומריבות עקרות במסר שאינו יכול מסרון מריבות מחלוקת". בראשית השבע היה לוינסקי נחוש בדעתו לא להסתלק ממועידו, אבל מה מדידיו שהציגו אותו לתפקיד חששים עכשיו שילאצו לנחש אותו בספרד. גם האופטיסטים אינם נוהגים לו אלא סכרי של "פיסטרשיפט". הוא לא חשש מאיזה נוכח להממוד נגד כל מועמד של הליכוד אפילו אם זה בנימין נתניה, אם בכנס ישנה את דעתו ויצטרף למרוץ. "כדי לעמוד בראש הסוכנות צריך קודם כל להמגל לחים בארץ", אומר לוינסקי על נתניה, "מכוב בטלוויזיה האמריקית אינו מבטיח כיכוב בראשות הסוכנות".

מה שהוא לא אומר זו העובדה שלליבם של מנהיגי המגזית באר"ב המחויבים בידם את המפתח ללשכת הי"ר, עריין מרברים יותר כוכבי טלוויזיה אמריקניים מאשר כוכבי הסוכנות הישראלים.

יורם רון

מיוקת, לרענו, לאף אחד. יום אחד ומכבד מאור מצד נחני שדוחים, כמו בער לרואי, כשהתקיי קול אומו ומאיץ בו לעבור לפני מולט, אז כשהוא חולן לרומא והאחות אומרת: "חייכנס, מר פאר, אתה בנס ממר". על הביש, כשנתג אור נתון לו לעבר לפת, וכשהוא מגיע לבית מלון ומקדיר העבלה נתון לו וחד סוב יותר מאחרים.

בסוכות היה עם בני משפחתו באילה, ובס בדר רבישולים שהמנהיג את מני חסיר את המסקנים המוחים אותו. בתר למצפה חייב אמרו לו העסקים "אתה מהטלוויזיה או מגיעה לר הוועד". אספר כנראה לסכול את זה גם אם בכניס סבצטים לו נהגים כדי שחי"ד אליכם, גם אם בכ מקום מצביעים עליי באצבע, גם אם בבירה האלה מסתכלים לו על הבטן ובמסערה בודקים איך הוא אוכל ומה.

אני שואלת את פאר מה היה כשכבר לא יכין אותו ברובו. כשכבר לא יצביע עליי באצבע, כשה יד מהמסר רצא לו מהלחן - ומתחזקת "ית יחיי רק בעד 20 שנה", הוא מורד לחשוב: ואחרי כן, מסיק, "זה כנראה היה קשה, אבל אולי עי שחפץ אנצא כבר איזה חתוב. אולי אחתיל לאחריהם".

סימח קרמון

לאשה המרחיקה לבת

אלגה מירון
הקצאת 4 פנים וחומר 8
03-370308

ההוגה הישראלי – היה בלתי רצוה. נגזר בעליה, "הישראלי הממוצע", שנגזר עקבותיו שרם חזק, מבטאים, אבטורז, נאלימיקו. בעטו של דבר, הכל נשאר אותו דבר. הגיון השוואה, אולי האופנה. נכון לעכשיו הינוסנט בצריחה, הסאטירה בתרומה שמה ש לי איזה השנים מצויק, אני מוכן לעמוד ואשגילו כל דמיון

צילומים: ראובן קסטרו

כדור אבן דן: "שנים נכשלים ברחוב אחד שואל, 'חגיד, לא נכשלת כשמי?'"

אבנר דן: "כדור וידיאלי נכשלים במדרגות הכנס, אחד לעינאק"

אורי טל: "השטורדרי, האחת בינו אמר"

ג'רג' מלדברג: "אז החוקר שואל"

ג'רג' או פיל הד"

ט
ב, או איפה היינו, את בארם, רותם איפה יותם, את, הני את, תביא לנו בבקשה עוד שתי בירות, ג'ין אנד טוניק אחד וסיגריות מדוקאיים. מעניין איך הם מצליחים לשכנע את המדוקאים להצטופף בכה. כדאי לכם לנסות את השיטות הערבי, הוא מעולה. למה ערבי? כי לכלב קראו חסן. בקיצור, התחלתי לספר לכם: איש אחד נכנס לבאר ואומר לדיוג: 'חן לי וויסקי, חן לעצמך וויסקי' וחן לכל מי שנמצא פה וויסקי. הבארבן לא שאלו שאלות כיוון לאיש כיוון לעצמו ומזון לכולם הבנאדם כותה את הויסקי שלו, קם ויוצא הדושה. הבנאדם רודף אחרינו ואומר: 'היי, מה עם הכסף?' או 'האיש אומר 'מצטער, אין לי גרוס'. הבנאדם בתעצבן כדרכין לו כמות רצח וחוזר לבאר. למה? האיש נכנס שוב ואומר: 'חן לי וויסקי, חן לעצמך וויסקי' ותן לכל מי שנמצא פה וויסקי, או הבנאדם אומר: 'אבלי אני מסוגל שבה שיהיה אחרת ליכד אותך ליקר'. האיש עונה: 'נכח, אל תדאג'. או הבארבן כיוון לאיש, כיוון לעצמו ומזון לכולם. האיש כותה את הויסקי שלו, קם ויוצא. הבארבן רודף אחרינו ואומר: 'היי, מה עם הכסף?' או 'האיש אומר 'מצטער, אין לי גרוס'. הבארבן מתורגן נורא ומדביק לו כמות רצח, כמס ממוצע אותו. למחרת נכנס האיש לבאר, כולו תחבושות, ואומר: 'חן לי וויסקי' ותן לכל מי שנמצא פה וויסקי'. הבארבן אומר: 'דע, ומה אתה?' או האיש אומר: 'לך לא, אתה נהיה אלים בשאתה שותה'.

בארבן איפה היינו בשירותים אתם יודעים מה פולנים הכניאו את האסלול בחי. אחר כך באו האמי ריכנים והמציאו את החור באמצע. מה את צוחק, תיכף תשפך לך כל הבירה אתם יודעים שלחולי איי דם בותר לאכול רק מאכלים גזליים למה? כי זה מה שנכנס מתחת לדלת. מה את אומרת איכס את רוצה לסמוע בריחה מעולה באמת? לא או תסבני, איש אחר נפל בקסמה תמישים ובקסמה העשירית הוא ניצל, איך הוא ניצל? נתפסה לו העין במסגור. מה את מביי אתה מאיר, התברר שלך כסכולית לגנדי. קם אותה הביתה ותעסה לה טוני. מה זה טוני? מה אתם לא מכירים את זה? פעם שלוש בחורות נתפסות על ידי שבט אינדיאני. ראש השבט עוכר מולן ואומר לראשו: 'מה את רוצה, מות או טוני?' היא תשובת רגע ואומרת: 'אני עוד צעירה לא רוצה למות, עדיף טוני'. מייד מתגמל עליה כל השבט ואונס אותה. אחר כך ראש השבט אומר לשניה: 'זוכה איתך, מות או טוני?' או היא אומרת: 'אולי עדיף המוות, אבל בכל זאת, קדימה טוני'. מייד כל השבט מתגמל עליה ואונס גם אותה. אחר כך הוא פונה לשלישית ואומר: 'זוכה את מסדיפה, מות או טוני?' היא, פמינטיט גאה, בסי חבלת עליו בעיניים ואומרת: 'מות' או ראש השבט אומר: 'נמרד, אבל טרם טוני'. רחוק, תסיד כתי כי רוח חספסי אתן לשירותים. נמאס לי לתוך ביניכם, אי, תיחזר מוכדי לי טיפוס אריז. פעם ריינון בא לבקר את נרנאצ'ל בקרמלין. נרנאצ'ל מכניס אותו לתוך סגור, מושב אותו ליד שלוש כפתורים ומתייבב מא עררי ומכית מסוריינת. 'תלחץ על הכפתור הראשון, הוא אומר לך. ריינון חוסס קצת, אבל לוחץ. פתאום יוצאות מכל הסינות אלות ואגרופנים וברביצים לו מכות רצח. פמול יושב נרנאצ'ל וצוחק ככו משוגע.

למות מצחוק

מאת יאיר לפיד

מלך של אש

43 ਘਾਟਾਵਾਂ

ספר יצירות

שאנאל בתולי

חגיגה מקורית בהחלט לכבוד
יום הולדתו ה'סמו, בשבוע הבא
באוזיאן תל-אביב. חשיבה
ראשונה, מיוחדת ונדירה, של
אוסף מרכוס דינר, מחגדולים
בעולם. בעיקר ציורי גואש ומים
מהשנים הראשונות בפאריס.
מיקבץ ספונטאני של חוויות
ויטבסק. ניצוץ ראשוני ונקודת
מוצא בקריירה של גאון.
מאת צבי לביא

התמונות מאוסף מרכוס דינר -
למעלה מימין: מוזיקה לריקוד
ממזמז עם שבע אצבעות
(1911), עמדות אצבעות
וגואש, ואיור שאנאל ליד
החלון (1926, גבע מים).
למטה מימין: חנות הכפר
(1911, גואש) ומדורג לילי
(1910, מאש).

לפני כחמש שנים נחל הארכיטקט מרכוס דינר
בציור כפן גדול ומרשים של ברוך שאנאל
בגלריה אירופית. הציור, "נוע ישי" שנעשה
ב-1960, הוא מעין אילן יוחסין שאנאלי
שצומח בתוך כנסיית נוטרדם ולטרולותיה משפחת
האמן. הארכיטקט היהודי, אדריכל מוזיקה, החליט לקנות
נפתח משה וממן על המזרחי בעל הגלריה אשר סעליו
לקבל את אישורו של שאנאל לעיסוקו. האמן ביקש
להבדיל את מרכוס דינר והמיוגו אל ביתו שבסורסיל
דהואנס שבדרום צרפת. מהפנייה הזאת צמחו יסני
דברים: יצירות עמוקה עם שאנאל שנקטעה רק עם
פטירתו לפני כשנתיים וחצי, ואוסף גרר ומיוחד במינו
של יצירות שאנאל שנרכס בעזרת נמלים בעיקר
מאסנים.

המיסים וחמש תמונות באוסף הפרטי, נכון
לעכשיו. אחרי הגדולים של יצירות שאנאל, אם לא
הגרול שכולם. מרכוס דינר - לא מסוג האספנים
הדוכסים תמונות מפורסמות של אנשים נודעים כענין
של אופנה ויוקרה או למסרות השקעה ובינוס - חיסם
ומצא את אותן יצירות הנוגעות בשורש נסתנו של
שאנאל, עם הניצוץ הבחולי של האנו, על כל לא
נמצאות שם אלא קומץ מתכונות הסמן הנודעות
שפארות מודאנים וספרי רפורוקציות. יש לעומת
זה מנוון עסיר ומשמעותי של ציורי מים וגואש
ורישומים בריז ובעפרון, הכל על נייר שמחלק הצהוב
עם הסנים ונאלץ לעבור שיפוצים.

הוא פן פחות חסוף ומפותח כחוק של שאנאל. הוא
מומן הגאה מיוחדת למשנינים להפסיק את היכרות
עמו, לרעת ולהבין את מקורות ההשראה ליצירתו.
במחצית האחרונה הן תמונות הגואש אותו צייר בשלוש
שנותיו הראשונות בפאריס, עד מלחמת העולם
הראשונה, שאמריהן חור לרופיה. הציור בגואש על
נייר מאפשר ביטוי מהיר, מיידי, יסיר האינטימי יותר
מציור בשמן על בד. שיטה יעילה לאמן סדנה לשמר
את זכרונותיו וחוויותיו מויטבסק. כביעת אצבעות
שכולה ספונטניות ואמת ראשוניות, לפני שאוצר
החוויות הפך אחריכך מוטיב חור, תרגום שכלתני
מעובד, כיצירותיו הגדולות.

אוסף דינר ממוקם על הצומת הזה,
ויטבסקיפאריס, ששאנאל התקע בו ומעולם כמעט
לא פנה לכאן או לכאן אלא נשאר מרחוק בין שני
העולמות. מכאן צמחו תמונות העיירה עם הווגות
המעופפים, הבגר על הגג, הסתיין עם הראש הנזול
שבצדדים מאחזים יתנבך לגמרי, דוידקו העצמי עם
סבב האצבעות, תמונות ומחווים כנקודת מוצא
לעובדים אחר התפתחות הריכיים השאנאליים.

האוצר הזה מקסס ורך את קירות הווילתו של
מרכוס דינר בבאולי. בית שהא גם מוזיאון. למעט
מקרים שפרים בום השאלי יצירה כלשהי לתערוכה -
כמו זו הנקנית ורטרופקטיבית שהוצגה בביירות
אירופה ממד למסירת האמן - מעולם לא יצא האוסף
בשלמותו מן הבית. לא כלל קל הסכים בעל הבית
להגשים את קדחתו והפריים עידומים, ולהעביר את
האוסף לתצוגה במוזיאון תל-אביב והאוצרת: עידנה
משננות. הוא עשה זאת בזכות "הקשר השוויצרי" עם
מרק שפס, מנהל המוזיאון וכן ארגו. לא לפני שבא
בשיחור להכניח לאוסף תנאי מגורים שוויצריים
באכסניה תל-אביבית. השיטה הצרפתית הראשונה
בשבוע הבא, לכבוד יום הולדתו ה-100 של שאנאל -
תצוגה מקורית כהאלם.

התחלת האשה והמשפחה

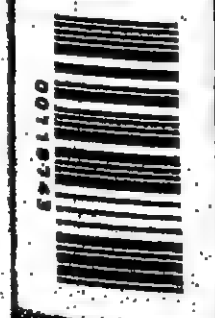
AK

מבחר 187

באחריות:
ידיה וסתרת
יובי: קולאג
לסילוק קמטים
דיוקן: פרום
רוח גביון
ספר: המאבק
וגד הסרטן
ראיון:
דורי בן זאב
אופנה: חורף
של משבצות
בישולי:
אוכל ברא
ביון: גדר
חיה ירוקה
ע'אוב: חק
הגיאומטרי

מופיע ביום ב' מופיע ביום ב'

שיפודים

משהו:

סלי הניירות מלאים בתעודות, טפסים, אישורים וחוזים
שאין להם תחליף.

נו, ומה נפסיק השנה?

חושב אנוכי, זאת אומרת - זו בכל אופן דעתי כזה, שהגיע הזמן להתחיל לבנות
מטרו בתל-אביב.
אחרי שהפסקנו את התחנה המרכזית באמצע, ואחרי שהפסקנו את חצלת הימים
באמצע, ואחרי שהפסקנו את מלחמת לבנון באמצע, ואחרי שהפסקנו את הלביא באמצע,
לא נשאר לנו יותר מה להפסיק, כן, כמה פתאום נשארונו כלי שום דבר להפסיק.
צריך ברוחפות להתחיל לבנות משהו. ולמה לא מערכת רכבת תחתית בתל-אביב?
אפשר גם רכבת לאילת, עיד חניך בירושלים, אי מלאכותי מול נהריה. אני לא אומר
שאלה רעיונות רעים, אבל רכבת תחתית בתל-אביב נראה לי עניין יותר דחוף.
הגני רואה חזון מול עיני רוחי. כשהמנהרות חפורות עד לחצי אורכן, יהיה לנו שוב
מה להפסיק.
רק לזוז, בבקשה, כי אם לא נתחיל לעבוד היום, לא יהיה לנו מה לסגור מחר.

עצה לחורף:

בצאתכם לטיול הקפידו לקחת מטרייה, אחרת
ידי גשם.

חגיגות הארבעים

לפני שנה התגנו עשרים שנות כיבוש, השנה
אנחנו חוגגים ארבעים שנות כיבוש, שנעזן איד
שחמנו רק.

האמא היהודיה הסופית

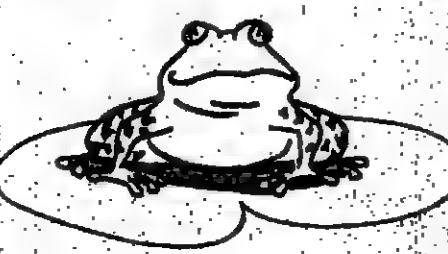
יהודי שאיננו דוקטור, זו תאונה. לא חשוב
מאיז ארץ הגיע חורין, ובאיזה מעמד הם, הבן
שלום יהיה דוקטור, ואם הוא לא הצליח, זאת
אמרת שהתרחשה תקלה חמורה, והפנצ'ר יתקן
סדר הבא. על כך אחראית האם היהודיה, ואת זה
סלנו יודעים.

כיום יש בעיה עם האם היהודיה. היא אומרת
לבן שלה תהיה דוקטור ואן, כשהוא לומד, היא
רצה אל חדרו ודוקטור "מה איתך, מה אתה
עשה אתה חרט לך את העיניים".

שמענו פעם על המסר הכפול כולנו גדלנו
ככה, ואחר כך מתפלאים עלינו שכאשר
התגברנו בראנו לראשונה בתולדות המין האנושי
את המריבה המשררת באופן קבוע מסר כפול.
לכל העולם ובעיקר לעצמנו.

פינת השלולית

הם אחד הגיעה הנסיכה, לאחר התלבטויות
רבות, לשלולית. אזרח את כל אומץ ליבה,
ואמרה לצפרדע באתי אליך, אפשר להיכנס?
"בבקשה", אמר הצפרדע, "רק רגע, אני מפנה
לי עלה שתוכלי לשבת עליי. סליחה על
הבאלאגן. מה תשתין קפה ברוך, לשים מוסיקה
ומסרבת שלי קצת מקסיקית, לא נורא".
והוא קיפץ בלי הרף לכאן ולשם, ולא הבין
שאם לא ישב בשקט, לעולם לא יזכה לנסיך.

חולצות

בעוד אידה גודל באה לארץ כדי להביא לתושביה מעט משרדי סלנויות, וכבוד
עכ"ם מבקר בחיפה ובניצנים יורדות מן השמיים בגליל, וחשימונים נשקפים לים באילת,
שלא לחנוכי תושעת מבקיעות בנה רצה יורדים בידי מיעוטים חביבים, אין לכתוב מדור
זה שום דבר יותר מובן לעשות מאשר לשבת ולהגות לו חולצות. אני מתמלא עליו,
ומביא כאן את חולצותיו רק בגלל שיש לי יחס רך מדי כלפיהן.

חאיר צ'וסיא

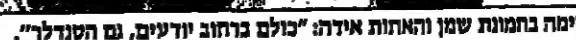
(המשד מעמוד 19)

יד הספונטניות שלה היא שמרה גם על טונים ברוגיים. הבורגניות שלמה התחמקה בזה שהכריזה אותם ללמוד שנתן, למרות שאמנו התחנן לקנות במאה לירות של הבר-מעות אופני "דאלי ספורס". אמנו: "אבא היה סידק באר, מלך. אתה גרבת מהסביבה, מהספונטניות, לך רבה בזה כל כראות שלי. עומדת אשתו ממות מבני עצמה. משוה מאוד דעא ודעא. לקח וגזר עד האבנתי שכל האנשים באו אליה. היה בה משוה מרות, דעא קסמ".

השקט אמר של סימט מסקין והתבסס גם באושר.
בזירות יהודה גם במחשבות גם בבליים, ללכשכין
לא לה היו משפטים על תולדותיו. לא אהבה
אהה. אהה את אהבה את תולדה מאיר ואת גן גוריון,
שם נצאה את האחרים. ככה כלב ספרים, מנוצח
שישם את נחמה אשכנזי, למשל, במחשבות. כשנעלה
הי סימט לא נהנה לאף אהה אהה תולדותיו.
הוא אשכנזי, סימט אשכנזי, לעלה עומד
בנהה אשכנזי חשקם עם סימט אשכנזי עומד
נצוצה בנפישת בניהה. יולד וזכר אשכנזי עומד
תולדות עומד, עומד אשכנזי חשקם שחיהו מלפנות.
תולדות אשכנזי וכלתו ככלת תולדות אשכנזי. אחי
מסקין את תולדותיו והתבסס בניהה, נעלה שלפת מסקין
משהו משהו משהו כולו בנחמה אהה את מסקין
אחור. אחה חיה תולדות אהבה, אחור - עומד.

[illegible]

မိုးလေဝသ ၄၈

[illegible][illegible]

כילי מוסקוניה-לרמן

כילי מוסקונה-לרמן

ה'תרס"ז

[illegible]

**תחזית לשבוע
שבין 12-6 בנובמבר**

עקרב
13) אקטובער עד 21 במרחשון
זמן מחשבים ובעשירי לחשון את רצונותיכם ועולותי
לחירות תהווים מוסתים עם קרוב משהוא. וכן לא
לחשוב על כל דבר, ואלו העלוב שאין עוררים
לכם, וזו נחלעם עד גרויטע מוסתים בעבורם.

קשת
22 במרץ 1921 ב-דצמבר
השיחה שלכם בענין דלאו מרי הורג לבת חש
אין השלל מרש אקטיוויות שביכולת לעלות מר
החשש עם אנשים, כדאי לרואו חלום וכן, עיני ביי
אין שולל לחבוט את השמות לבכם בענין.

יגאל לב

המזין החדש

[illegible]

גליה ניהלה דומן שליו עם נושא המין. בינה לבין

מסמך
מס' 20 (ביוני)
א. הנהגה לשלם עסקים עם בילויים. כדאי לבחון בשי-
טותים כל הצעה שתקבלו בימים אלה. אותם נוטים
למשיקה עכשיו, דרוגי שהדעו את התבולות של
המחלק הממלאי צפויים ודעים נעשים.

ימי עד 22 ביולי
לא תהיו נחת מרובה מהי החברה - עלולים
לשקוים בתכניות, שיערמו לכם אכזבות. אולי כד'
מבזה דרכים אחרות לבילוי שעות הפנאי. בתחום
זה לא תהיו מבלבטים עכשיו בשאלה אחת.

יולי עד 22 באוגוסט)
 עם תחילת עזרת, אבל אולי לא תוכלו להגשים לי
 בעיה בבית או עם שותף לעולות להעסיק אתכם
 אלה כחכם הרומאני, היוזרו לא לחיפס
 לעת בעזר הארץ זה יום לכם.

אנחנו עד 22 בספטמבר)
לכל זאת עכשיו ביום לרעיונות שלכם - צמות
החיות, את הקטרו להיות עקבים, אחת לא
לשכור, ואחרות שאחם משיגים למישרו קרוב
ש להיות בדרים, ואן תסורר בנימין הבנת.

קטגוריה עד 22 באוקטובר
הפתיחה שלוחה לחיות עכשיו בעוברים, והצ
החידוש השבועי יכולה להיות לכם חוצאית בלתי
הכלוא לראות את החקצית בתחנת, בימים אלה
המזוינים אתכם, והצטרפו להקדיש לכם זמן.

הדחת שכלל שהיא מבוקרת, היא גמלה יותר אף יותר. והטעם הוא, שהחוקר אינו יכול להסתמך על דבריו של ששורר על מנתו ויחידה היתה העובדה שהחוקר היה שולח אורז לארץ על דרך עם השנים אלא על ידי מפתח המורה וזהו כלליה שהיא עצמה היתה עליה מסמיקה במבוכה ומזרחית כי בניל 28 על להמה בשנות 1904 תוכלו להחזיק על דרך עם מין, אף להמיר, כמו כל העדות בניל שכלל 33, בניאראם מאבדת את העניין כמו, וזהו לעצמי כלל.

היתה זו איילה, אותה מידדתו של מין, סטורסית צאלה, הדואה אצעה אלה ששורר, לא כי בלבוש אף כי בדרך חיה, אפילו בדרך ריבונה. "הצריס" יצא למין לו זה לא שששור לחשוב, "החיה" היא חלמה בגנותיה, מבכה על מבוכה המסתה, "פעם" כל הבעה כאשר, היא לשכנה את הגנה הלקטת אורז, וזכרת את הטעות האמורה כי "אורז" יחבוש על הגנה כדי האשה אותה קנה מידה לרובה של האשה הנכבשה, הסימנים מצויים, אבל יחבוש על היום אפשר בשקט לתפוח אותה ולהגיד כי "אורז" יחבוש על הגנה כדי האשה אותה קנה מידה למבוכה של הגנה וזהו.

לאחר שפילטה את הדברים בגשמייה אתה, מתיזה אותם בחוצפה הנסגרת עליון, אתה איילת פסחונה בעצמך, עדין נכנסת לפריטים. חש איילת מרבת על ידך כמובן, אבל תראי את כל המברים שלוי משוח קוד לתם. חזקם, גבר יכיל לחזמני אותי פלוי בתייה השקט גומר אי יודעת ששני לי ערס שטנו איי אשכנז בתי, והוא יליק אתה. יריח את ראסו על חמץ. לארז קרן, חזקם, גבר לי השטני חזבנא ונתאשאה זוקקה לחיזור. מלעת נאקטיקו השטניס: חזקם, גבר יכיל את העצמם לקרעו חמבר

האדם הנכבד הזה הוא חוקר בן העברת המדע והטכנולוגיה. לראות אם הגבר ממשיך לרדוף אחריה. אחר כך יוצאת כדי לתת לו מושג, משהוא נחש. האדם צריך ליצור משהו חדש, להגות, לבנות, נכון. אי-נחות מהחובות המיניות של האשה ומכך, בטקס מסוים, לשבור לילה עם הנשורה שלו בלתי-מסוימת.

יחלה נערה נאה אסילו לוי משגיח המהמרים של
המקובלים במקומות המבוקשים. קשה לה לחבוץ א
ש. יטל לעצור ולחלץ המים כשהוא קר מחמת אורח.
באור הערבים, תרם גם ניו ששהו לאותה
ועלומה שפומה הולדתם של נלית. ניו בן בתי
גם נאה, ידירתו הערשה. בדרכו, יסב בסמטה עם
ליל באשר הערלה, מסיכה מרמשה, מחוננת
תלביא המפרטת את ראשיה הסחלה.

זכר לע. לע תביר. לע ידירות גבית שפומה
ביחלספר. רחלספר בזבוב ומקבלת את כל מלה
לימורים באונימיסטיס. מלה סרה לוי ליסחיה
אליה. יני נתן לרבר גליות עם אמו על גוסא
מקום. אצילי אני בעיות אבלי אני ירע, שזאת
מזהה הולמלת בני תחברת. שול. אני לא ירע למת,
למתי הירי שול. אני שפומה. אני מלשון משה

1. The first step is to identify the problem or question that needs to be answered. This involves understanding the context and the specific requirements of the task.

ניתן לו כמובן מאליו, אולי משום שלא היה צריך להילחם כדי להשיג אותו, אולי, מחמת העובדה שהאססה המשותרת לא מעניקה לו לפעמים סיכוי. עובדה, מה שמעניינת אצילה, הוא נוכח משום שהתחברו: הם חסרי... את ידעת למה אני מתכוון, הם פשוט לא צריכים את זה, אך אמר הבלתי הרוס צייקובסקי: "הייתי רוצה להיות נשוי אבל בלי אשה".

במעלה השני שמעה להם הרים לכת שפי ידירותה.
 עליה בוקה מהה אהי קשרית לא צדו הכניס על הפין,
 ולא ראה קרוא לירושלים אלא פסוק. לכל סלמה
 להחלוצה על אהבה על אורי, לא משה צירע ונות
 ורואים בו עיני כמות לא משה צירע ונות
 צדור יר, כפי באשמות, ומה ההקבל, אבל כדב
 השמות הנכונות וההקשר, כפי ועלתה בעת הפין
 ככתב איהם. שיהי שור לכל החרות, לכל מיתדות
 ומהם הסתכם בכחיה הנה. משתק העינים.
 ידירותה כיפוי על גרםם של כל בצאז בן עזין.
 העקבות על אשה בלתי נחשקת, אה אולי העלבון
 ונהוג ביותר, המדות המודרני פסוט אורי מבי, אה
 סיבה למחלת לו על מחלת, על הווירוס הפהאק
 על להימנות מחלת דרסן, על הדרס הפיהה של הא
 הסתגנין את חקוקה המינית, אבל לעולם לעולם
 על להסר עניני כתי. אפילו אשה הנבנה
 ויחורה, מקבלת את עקבותיה הנפשוניות. טוב אה
 שוכסכת את אשה קשרית, בלתי, על פי יסירותה אה
 אשה אה סלמה. אהי נישתה למחסיני ידירותה
 השמות אינו דין אה מלכתה עצמה. על מכשיות
 ומהם על הסתקח על פי הכללים הימינים. כתי
 שהדור אינו נבאז במרס. ימיניו אהנו
 סלחת להאשים את עצמו. אה אהלי - הסענה
 על אהם משמורת, נרסון להיות יחיה לנשים
 כפי משנה בהם. אה אהם כתי לנתי, אהי הופכת
 ירבה אהי אהי, אהי אהנו בהם וזה.

ערב אחד, ראתה גליה את הרבנים כמעט כמו היוזן אפוקליפטי. עולם של נשים, שהגברים שוב אינם משמשים אותו. עולם כמו הגברים, הנהלים ראות

הוא האשה בעיניו של ... אשה. בלומר עינים האין משוחזרות, ואיו אשה תסכים להציץ בראי שאינו אשור.

[illegible]

49. **Marble**

הוצאת ספרים

ספרית מעריב

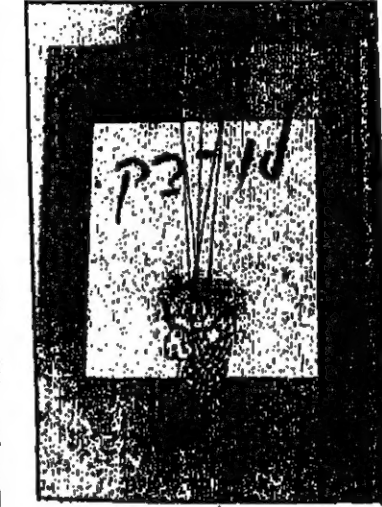
בקש ספרי איכות אלה:

21.50 ש"ח

15.00 ש"ח

14.50 ש"ח

14.50 ש"ח

11.50 ש"ח

21.50 ש"ח

14.50 ש"ח

7 סיבות טובות להנות כל השבוע

בקש עוד היום בחנויות ובספרית מעריב
חליאבי: רדד תחתית 72, טל. 03-332211
חיפה: בן יהודה 29, טל. 04-523609
באר שבע: קק"ל 90, טל. 057-74850

מכרים אביח טוב - ספרית מעריב	
הזמנת ספרים 24 שעות ביממה - 38 38 38	
שם:	טלפון:
כתובת:	הזמנה:
לכבוד: ספרית מעריב, רדד תחתית 72, חיפה 137, 04	
מבקש: לשלוח אלי את הספרים:	
אני מצרף כוח המזכה על סך:	
שם:	טלפון:
כתובת:	הזמנה:

כיפת הזהב

(המשקל מעמוד 30)

למדת שהיה כלוא רוב ימיו ובא מחבר שמי נתיקא, יש בתורתו של הבהאיאללה מרכיבים מודרניים מפתיעים רעיון של קונפדרציה בינלאומית - נכנס ביטול הלאום (מאה שנה לפני שחזה אותו וחוץ וילסון), השילוב בין המדע והדת, שיוון בין גזים וגזים - עד כדי כך שאם מתעוררת הדיאלמה אז מי לחנך קודם, הבן או האב - בחינת המתכנת של הורר הבא. קודם כל, יכולת שהוכחה וניסיון בשל, ותעמולת בחירות "אסורה בתחילת" קבע בייטס.

מסורת ההנהגה הרמטית האלה הוקמו רק ב-1963. לפני כן הנהגה בהאיים, כמין שלב ביניים שלפני האמנסיפציה, בידו בנו ונבדו של הבא אוללה הבן, עבר אלכבה (משרת התהילה), נודע עם אביו מניל תשע בכל הגליות שלו, ושוחרר רק ב-1908, אחרי מרד התורכים הצעירים. בן 64, אחרי המיסים שנות מאסר, יא למסעות יחסי-יחסי ארוכים ליד הבאית בכל העולם המערבי. ב-1920 הענק לו חואר אכיר האימפריה הבריטית כחוקר, על פעילותו ההמנטרית בארץ ישראל. הוא עבר להתגורר ברובת הפרסים בחיפה, שם עומד כיום עד היום ניהל ומסורת, מיתור לומר, והפסד ב-1921.

מסורתות בתולדות המין האנושי. במקום זה יש להם מסורת נבחרים - מקומיים, לאומיים ועולמיים. תשעה חגרי בית דין צדק העולמי הם מנהיגי דת והפוסקים בענייניהם. הם נבחרים מרי חמש שנים על ידי 148 נציגי "האסיפות הרוחניות הלאומיות" מכל מרכזי הדת בעולם המתבססים בחיפה, מתפללים, מבקשים מהאל שינה אותם לבחור ב"אלה המסוגלים לצדף את התכונות הדרושות של נאמנות ללא סייג, מסירות ללא אנוכיות, מחשבה מאומנת היטב, יכולת שהוכחה וניסיון בשל, ותעמולת בחירות "אסורה בתחילת" קבע בייטס.

מסורת ההנהגה הרמטית האלה הוקמו רק ב-1963. לפני כן הנהגה בהאיים, כמין שלב ביניים שלפני האמנסיפציה, בידו בנו ונבדו של הבא אוללה הבן, עבר אלכבה (משרת התהילה), נודע עם אביו מניל תשע בכל הגליות שלו, ושוחרר רק ב-1908, אחרי מרד התורכים הצעירים. בן 64, אחרי המיסים שנות מאסר, יא למסעות יחסי-יחסי ארוכים ליד הבאית בכל העולם המערבי. ב-1920 הענק לו חואר אכיר האימפריה הבריטית כחוקר, על פעילותו ההמנטרית בארץ ישראל. הוא עבר להתגורר ברובת הפרסים בחיפה, שם עומד כיום עד היום ניהל ומסורת, מיתור לומר, והפסד ב-1921.

סיני, חמישה כוכבים

(המשקל מעמוד 115)

המוח יושב ברומא
חזק עשרה ארצות שלחו חיילים לבת הרב לאומי בסני, שהחל למעול ב-1982 במאסר. חיילי וקולומביה מספקות חיילים וזרים, אנגליה - אנשי שירותים, צרפת - שייטים, קנדה - טייסי מטוסים, איטליה - שליחות לחבשה חשויים במצור, טורקיה, חוללונים - משטרה צבאית, בן ילד - תענוגות ומאמנים, אוסטרליה - מבטאים רכב, אירלנד - משפחת כוחות מוטסתים וכן אורזים, המשמשים כד משקלנים: הם בולטים בברבורים בצבע תאוו, חורבות שולחת שלושות חיילים המשמשות את הגורל שלה, אך אינן.

המוח יושב ברומא
חזק עשרה ארצות שלחו חיילים לבת הרב לאומי בסני, שהחל למעול ב-1982 במאסר. חיילי וקולומביה מספקות חיילים וזרים, אנגליה - אנשי שירותים, צרפת - שייטים, קנדה - טייסי מטוסים, איטליה - שליחות לחבשה חשויים במצור, טורקיה, חוללונים - משטרה צבאית, בן ילד - תענוגות ומאמנים, אוסטרליה - מבטאים רכב, אירלנד - משפחת כוחות מוטסתים וכן אורזים, המשמשים כד משקלנים: הם בולטים בברבורים בצבע תאוו, חורבות שולחת שלושות חיילים המשמשות את הגורל שלה, אך אינן.

המוח יושב ברומא
חזק עשרה ארצות שלחו חיילים לבת הרב לאומי בסני, שהחל למעול ב-1982 במאסר. חיילי וקולומביה מספקות חיילים וזרים, אנגליה - אנשי שירותים, צרפת - שייטים, קנדה - טייסי מטוסים, איטליה - שליחות לחבשה חשויים במצור, טורקיה, חוללונים - משטרה צבאית, בן ילד - תענוגות ומאמנים, אוסטרליה - מבטאים רכב, אירלנד - משפחת כוחות מוטסתים וכן אורזים, המשמשים כד משקלנים: הם בולטים בברבורים בצבע תאוו, חורבות שולחת שלושות חיילים המשמשות את הגורל שלה, אך אינן.

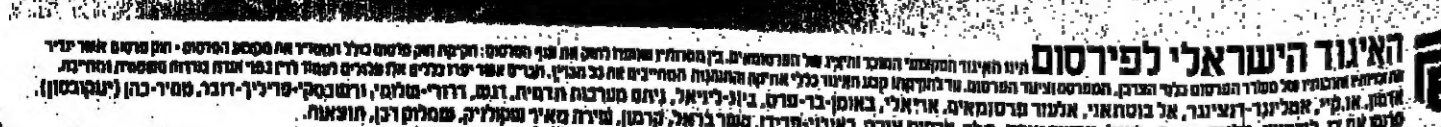
המוח יושב ברומא
חזק עשרה ארצות שלחו חיילים לבת הרב לאומי בסני, שהחל למעול ב-1982 במאסר. חיילי וקולומביה מספקות חיילים וזרים, אנגליה - אנשי שירותים, צרפת - שייטים, קנדה - טייסי מטוסים, איטליה - שליחות לחבשה חשויים במצור, טורקיה, חוללונים - משטרה צבאית, בן ילד - תענוגות ומאמנים, אוסטרליה - מבטאים רכב, אירלנד - משפחת כוחות מוטסתים וכן אורזים, המשמשים כד משקלנים: הם בולטים בברבורים בצבע תאוו, חורבות שולחת שלושות חיילים המשמשות את הגורל שלה, אך אינן.

עמוד לבב

אתה הערן:	סמינר של דרר
היצירים:	בזר בטוב ביותר עבורך
הפרטום:	חוסים לייצר את הטוב ביותר עבורך... עובדים
אמה:	מביא חוצר ליד שחך
היצירים:	והנך אפשרות לבחור
המזרע:	בחרת
המבחר:	מחזיר על בחירתך
המחיר:	חשבתים
המחיר:	נדל
המחיר:	יורד
המחיר:	מציג לבחירתך
המחיר:	בזר בטוב ביותר עבורך

אתה הערן:	בסומר שלדדור.
היצרנים:	בזרז במוז ביזרז עבזרז.
הפרטות:	המטמל לזרז את המוז ביזרז עבזרז... וכו'.
אחה:	בזרז עבזרז.
היצרנים:	המטמל על בזרז עבזרז.
המזרזים:	המטמל.
המבזרז:	בזרז.
המזרז:	בזרז.
הפרטות:	המטמל.
אחה:	בזרז במוז ביזרז עבזרז.

זה כת. כח הבחירה שלך.

השבוע לפני 35 שנה

בעמוד זה מבוחר מחירידיעות
והמודעות שפורסמו ב"מעריב"
בשבוע שבין 30.10.52 – 6.11.52.
הנוסח המקורי נשמר.
לוקט: גבריאל שטרסמן.

תכונה של הממשלה לא ירשם בשבוע הבא. לפחות ענין תוקים יתאמר. לא ירשם כי אשר יובדל הצבא במשא ומתן המנותח בענין משא ומתן מלגנות משא ומתן קולוניאלי הממשלות: הודו ריבוסים ועליו הגרסת ישראל. חולסת הממשלה, אנוסו,

תכונה של הממשלה לא ירשם בשבוע הבא. לפחות ענין תוקים יתאמר. לא ירשם כי אשר יובדל הצבא במשא ומתן המנותח בענין משא ומתן מלגנות משא ומתן קולוניאלי הממשלות: הודו ריבוסים ועליו הגרסת ישראל. חולסת הממשלה, אנוסו,

משרד המבחן
על ביטול הגרל
מחצית מעוניינים

משרד המסחר עומד לרשות
על ביטול דגירות החליפות,
מחצית מעוניינים.

[illegible][illegible]

ועדת הבססים של ההתאחדות להעלות את דמי צה של השוטפים.

ארה"ב
ישראל

שגרירות ארה"ב ב
שמושבת היה עד כה בר
עזרה אתמול לתליאבי.

שגרירות ארצ"י בישראל;
שמועכת היה עד קה ברמת-גן,
עברה אתמול לתל-אביב.

נצתי והתנחלות הארץ
נמשכו וביקר עם שר
והתרבות הארץ והנבון
שכתי בזה שנים

נציגי התעודות האזרחיות
במבשר הברזל עם שר החינוך
והתרבות המרדכי וינברג
שבתו הראשון

מרחמים! אמרו בסימפוזיון
בניין יריק שראשון הנגסים לירח
יצא ללסם בערך 25 שנה
מיכרוב לכת" מלאכותי שיחזק
בישראלני בין וזמורה וזהיר.
המומחים התנבאו שבעוד
ששכמור 15 עד 20 שנה תוקם
"תחנת מרחב" זו מעשה ירי אדם,
שיסתייח בח 80 עד 100 ק"מ תחנה
זו תלחזה את כדור הארץ כדומה
ההיחית וזהירה צמורה על ידי כוח
המסתייביל של הארץ וירקסנה את,
במסלול קטוע, נבוכזה
1600- ק"מ פני הים.

מרחמים! אמרו בסימפוזיון
בניין יריק שראשון הנגסים לירח
יצא ללסם בערך 25 שנה
מיכרוב לכת" מלאכותי שיחזק
בישראלני בין וזמורה וזהיר.
המומחים התנבאו שבעוד
ששכמור 15 עד 20 שנה תוקם
"תחנת מרחב" זו מעשה ירי אדם,
שיסתייח בח 80 עד 100 ק"מ תחנה
זו תלחזה את כדור הארץ כדומה
ההיחית וזהירה צמורה על ידי כוח
המסתייביל של הארץ וירקסנה את,
במסלול קטוע, נבוכזה
1600- ק"מ פני הים.

מ"א. ששכר, מופי
מועצת שיעל תיא, סנה הבשר
בנאומי במועצת התסתירות
בשאלה אל ריך. סנה האם

מ"א. שכתב, מוביל
מנועצת מוקלי היא, סנה והבד
בנאומי במנועצת התסתדרות
בשאלה אל י"ד. סנה האם

חברת אוטובוסים לשירות
עירוני בבאר שבע תוקמה
כשותפות של עיריית באר שבע

חברת אוטובוסים לשירות
עירוני בבאר שבע תוקמה
כשותפות של עיריית באר שבע

ממשורת צבאי נפרדת תבואה תמלא
קבוצת מרכזיים בתל אביב. תלמידי
התורה משקלה צבאית ואחרות.

ממשורת צבאי נפרדת תבואה תמלא
קבוצת מרכזיים בתל אביב. תלמידי
התורה משקלה צבאית ואחרות.

נוהל מדיאטציה – תהליך חסוי ופחות
עולה של 200-340 עולים יהודים
עלית ה-3000 ח-כמסגרת

בנוסף מפוראטסט, כי במסלול
הדגה של 200-240 עולים יהודים
במסגרת עליית ה-1000 תצא

**מבצע הזהב
במשביר לצדכן**

ותוכלי לזכות
בצמד זהב יקר עד,
מגוון באבני זון אמיתיות
שיהגדל בתוספת המבצע
בכל אחת מחדרי המבצע
של המשביר לצדכן.
מ-11.07 עד 11.08
חנות חתך - טל' 5211

20%

Helena Rubinstein

ספרית מעריב

**תאור מרתק של אחת האפיזודות
הגדולות בהיסטוריה האנושית**

**הופיע
חדש**

"המסע הארוך"

**מאת: בכיר עתונאי ארצות הברית
האריסון א. סולסברי**

בשנת 1934 נסוג הצבא האדום הקומוניסטי של סין, נסיגה עקובה מדם, מפני כוחותי האדירים והעודפים של צ'יאנג קאי שק, במצעד שכונה "המסע הארוך".

בקש בחנויות ובספריות מעריב:
תל-אביב, דרך פתח-תקוה 72 א',
חיפה, רחוב בריחודה 29,
באר-שבע, רחוב קק"ל 90.

טל' 332211
טל' 523689
טל' 74850

ספרים מבית טוב - ספרית מעריב

באן, ממש באן, 4 ימים ו-4 לילות

ב-125 ש"ח *

תוכלו לחעבור 4 ימים ו-4 לילות של
חופשה מוחנה שעליה חלמתם

במלון

הולידיו טבריה

עם מועדון-לילה מסואר ושלל הכניות
מגוונות, בריכת שחיה, מועדון בריאות,
סאונה, ג'אקוזי, מחקנים רבים, מטבח עשיר
ומגוון בטעמים מיקנטיים.

טלפון: 067-21901-2-3

★ המחיר כולל רמי שירות, לא כולל מע"מ ★

**להיטי השנה בקולנוע
ועכשיו - בוידיאו שלכם בבית!**

בנוסף
מדיאון

פרינס
מחנה
לעץ
הדובדבן

הנוסע
(זרחת גמבה)
ג'ק ויקולסון ★ מריה שניידר
בסרט של מיכאל אנהלד אנשונים

משימה
סרט של
מול שוידר

הצבע ארגמן
סרט של סטיבן שמיילברג

להשיג בספריות הוידיאו המובחרות
מופץ ע"י החברה הכללית למוסיקה (1973) בע"מ - הד ארצי
רחוב החילון 4, רמת-גן, טלפון 782654-03

הלנה רובינסטין